

อภินันทนาการ

สมพันธภาพของมนุษย์

ญาติมา กระสินธุ

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
วันลงทะเบียน.....
เลขที่บัตรประชาชน..... 16723615
ชื่อผู้ลงทะเบียน.....

วิทยานิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบห้องศิลป์

พฤษภาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเรศวร

THE HUMAN OF RELATIONSHIP

**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอนปวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ยานิพนธ์เรื่อง “สัมพันธภาพของมนุษย์” ของ
นางสาวญาติมา กระสินธ์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบห้องน้ำของมหาวิทยาลัยเกริก

ประธาน

(อาจารย์สุรชาติ เกษะประสีทธิ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีรักษ์ พรมรัตน์)

กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

กรรมการ

(อาจารย์ธีราวดี บุญยศศักดิ์เสรี)

กรรมการ

(อาจารย์อุรุพงศ์ ทองใบรงค์)

กรรมการ

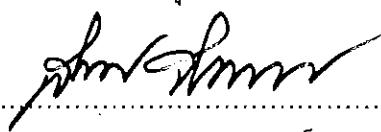
(อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก)

กรรมการ

(อาจารย์ญาณิศ จิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณะกรรมการสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

ประกาศคุณภาพการ

ศิลปินพนธ์ชุด “สมพันธนาพของมนุษย์” เป็นการศึกษาด้านครัว ทดลอง และปฏิบัติตาม ทฤษฎีความรู้ ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งสิ่งทั้งหลายล้วนเกิดจากการอบรม ปลูกฝังความคิด สงเสริมปัญญา จากผู้มีพระคุณทุกท่าน จนประสบความสำเร็จลุล่วงตาม วัตถุประสงค์ด้วยดี ข้าพเจ้าขอรำลึกในพระคุณ庇ดา มาตราด ผู้ที่ให้กำเนิดที่อบรมสั่งสอน เลี้ยงดู ผู้ สร้างสรรค์งานเดิบให้ญี่ด้วยความยากลำบาก สอนให้รู้จักผิดชอบ ช่วยดี ทั้งยังเคยให้การสนับสนุน สงเสริมการศึกษาและเป็นกำลังใจหลักที่ในยามที่ข้าพเจ้าเกิดความท้อแท้และหมดกำลังใจ

ผู้สร้างสรรค์ขอกล่าวขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ให้ความรู้ ค่ายชีน้ำแนวทาง ใน การศึกษา สอนการใช้ชีวิต ทั้งยังอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย ขอกล่าว ขอบพระคุณคณาจารย์ อาจารย์สมหมาย มาอ่อน และอาจารย์ธีร สมบูรณ์เอนก อาจารย์สุรชาติ เกษะประดิพัทธิ์ ที่เคยให้ความรู้ ชีน้ำแนวทางและให้ความช่วยเหลือพร้อมคำปรึกษาศิลปินพนธ์ ภาคเอกษาชุดนี้ให้ไปในทางที่ชัดเจนและสมบูรณ์และขอบคุณคณาจารย์สถาปัตยกรรม สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ ตลอดจนเป็นกำลังใจในการ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในภาคปฏิบัติจนทำให้การสร้างผลงานชุดนี้ลุล่วงตามความประสงค์

ขอขอบคุณ มิตรสนหาย และพื่น้องสาปะติมากรรมทุกคนที่เคยให้กำลังใจและให้การ ช่วยเหลือชี้กันและกันในการทำงานจนสามารถลุล่วงตามความประสงค์

นางสาวณัตima กระสินธ์

ชื่อเรื่อง

សំណើនភាពខែងម្បុជ្រី (The human of relationship)

៤៣

ญาติมา กระสินธุ์

ประธานที่ปรึกษา

อาจารย์สุจิติ สมบูรณ์เอนก

กรรมการที่ปรึกษา

อาจารย์สมหมาย มาก่อน

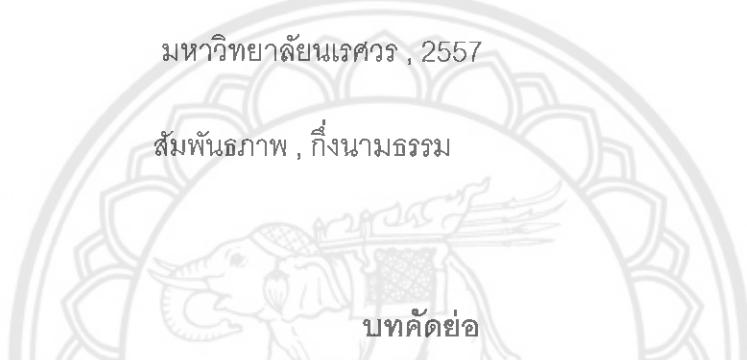
ประเพณีงานนิพนธ์

วิทยานิพนธ์ ศป.บ. สาขาออกแบบห้องศิลป์(ประติมากรรม)

มหาวิทยาลัยนเรศวร , 2557

คำสำคัญ

ສົມພັນອກາພ , ກິ່ງນາມຂອງຮ່ວມ

การสร้างผลงานประดิษฐกรรมในชุดศิลปะนิพนธ์ภายใต้หัวข้อเรื่อง สมพันธภาพของมนุษย์ (The human of relationship) มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลงานประดิษฐกรรมเพื่อให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ และ แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบงานประดิษฐกรรมกึ่งนามธรรม ที่ได้รับแรงบัลดาลใจจากสมพันธ์ภาพของมนุษย์ผสมกับศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ ความสมพันธ์ของมนุษย์เป็นสภาวะที่มนุษย์ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปได้มีการกระทำต่อ กันเพื่อก่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมาย สาเหตุของการเกิดความสมพันธ์ระหว่างบุคคล การดำรงชีวิตในปัจจุบันของมนุษย์อยู่ในรูปแบบของ การผ่อนปรนเข้าหากัน(Accommodation) และการผสมกลมกลืน(Assimilation) เพื่อหาความสมดุลของสังคม เช่นเดียวกันกับศิลปะการแสดง เป็นการแสดงการเล่าชีวิต จริงของมนุษย์โดยไม่มีตั้งคำพูดในการสื่อความหมาย จะเน้นการแสดงออกทางด้านลีลา ตลอดจนนำไปสู่การริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ เริ่มต้นจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในส่วนของภาคเอกสารและโครงสร้างศิลปะ หลักองค์ประกอบศิลปะและภาพถ่าย และนำเอาองค์ความรู้ทั้งหมดมาฝ่ากวนการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ออกแบบมาซึ่งขั้นตอนการทำภาพแบบร่างและขยายภาพผลงานจริง ผลงานในชุดนี้มีหัวใจหลักอยู่ที่ ภูปทรง เส้น พื้นที่ว่าง และพื้นผิว และที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นปัจจัยหลักของงานประดิษฐกรรม

Title	THE HUMAN OF RELATIONSHIP
Author	Yatima Krasin
Advisor	Mr.Thiti Somboonanek
Co - Advisor	Mr.Sommai Ma-on
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University,2013
Keywords	Semi-Abstract , Relationship

ABSTRACT

Creating sculptures in the Art celebrates the topic about human relationships .Which aims to create sculpture for the creators to learn and understand the creative process . Expression of beauty or aesthetic value in a semi-abstract sculptures that have been inspired from the relationship of man mingling with the art of dance . Human relations is the human condition from 2 people to have the act together to cause the intended effect . Causes of relationships between individuals. Current of human life in the form of Accommodation And society Assimilation to find balance in the art form was shown by the real life story of a man without words to convey meaning , which is focused on the expression of rhythmic and lead to the creation of the thesis. Start by studying the structure of the document and the arts. The main elements of art and photos And take all knowledge comes through the thought process , analyze and synthesize into the process of making images and zoom in on the actual draft . The works in this series are at the heart shapes, lines and textures , and space is the key to all of these sculptures.

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิด.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล.....	7
การเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล.....	9
ขั้นตอนของการเกิดความสัมพันธ์.....	12
อิทธิพลและลักษณะประเพณีที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ.....	16
ด้านแนวความคิด.....	16
ด้านรูปแบบการทำงาน.....	19
ผลงานก่อนศึกษา.....	25
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ขั้นตอนและการประมวลความคิด.....	29
ขั้นตอนการแสดงออกทางรูปธรรม.....	30
กลวิธีในการทำงาน.....	31
ส่วนประกอบทางวัสดุ.....	36
ผลงานศึกษา.....	40

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะของศิลปินพื้นเมือง	48
ขั้นตอนการแสดงออกด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ	48
หลักการองค์ประกอบศิลปะ	48
หลักวิเคราะห์รูปทรง	48
รูปทรง(Form).....	49
เส้น(Line).....	50
น้ำหนัก(Tone).....	51
ที่ว่าง (Space).....	53
พื้นผิว (Texture).....	55
ขนาดและสัดส่วน (Dimensions&Proportion).....	56
ทิศทาง (Direction).....	57
หลักการวิเคราะห์เนื้อหา.....	58
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	59
สรุป.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	61
ประวัติผู้จัด.....	62

สารบัญภาพ

บทที่	หน้า
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ภาพประกอบที่ 1 รูปแบบของระบบสัมคม.....	13
ภาพประกอบที่ 2 รูปแบบสมพันธ์ภาพของมนุษย์.....	14
ภาพประกอบที่ 3 ศิลปะการแสดง.....	15
ภาพประกอบที่ 4 Henry Moore, Reclining Figure, 1977-1978.....	16
ภาพประกอบที่ 5 ศาสตร์เมธีนทิวรอ็น จันทนะผลลิน, อัปปนาสามาธิ.....	17
ภาพประกอบที่ 6 เรียน ยิ่มศิริ, กระจาก.....	18
ภาพประกอบที่ 7 Archipenko, Woman Combing Her Hair, 1914.....	20
ภาพประกอบที่ 8 Archipenko, Seated Woman, 1912.....	21
ภาพประกอบที่ 9 ศาสตร์เมธีนทิวรอ็น จันทนะผลลิน, ความปราณາ...	22
ภาพประกอบที่ 10 เสาวภา วิเชียรเขตต์, รักของแม่.....	23
ภาพประกอบที่ 11 ชำเรือง วิเชียรเขตต์, คิดคำนึง.....	24
ภาพประกอบที่ 12 Rhythm and emotion of the Dramatic. No 1.....	25
ภาพประกอบที่ 13 Rhythm and emotion of the Dramatic. No 2.....	26
ภาพประกอบที่ 14 Rhythm and emotion of the Dramatic. No 3.....	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ภาพประกอบที่ 15 ภาพข้อมูล.....	31
ภาพประกอบที่ 16 ภาพสเก็ตซ์ 2 มิติ.....	32
ภาพประกอบที่ 17 สเก็ต 3 มิติ (Model).....	32
ภาพประกอบที่ 18 สเก็ต 3 มิติ (ขนาดเท่าจริง).....	33
ภาพประกอบที่ 19 โครงสร้างเหล็ก.....	33
ภาพประกอบที่ 20 บันดินขนาดเท่าจริง.....	34
ภาพประกอบที่ 21 ทำพิมพ์ปูนพลาสเตอร์.....	34
ภาพประกอบที่ 22 ขัดแต่งและทำสี.....	35
ภาพประกอบที่ 23 นำเสนอผลงาน.....	35

สารบัญภาพ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 24 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับบันทึก.....	36
ภาพประกอบที่ 25 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับทำพิมพ์.....	37
ภาพประกอบที่ 26 วัสดุและอุปกรณ์หล่อไฟเบอร์กลาส.....	37
ภาพประกอบที่ 27 วัสดุและอุปกรณ์ขัดแต่งและทำสี.....	38
ภาพประกอบที่ 28 สเก็ตซ์ 2 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	39
ภาพประกอบที่ 29 สเก็ตซ์ 3 มิติ (Model) ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	39
ภาพประกอบที่ 30 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	40
ภาพประกอบที่ 31 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	41
ภาพประกอบที่ 32 สเก็ตซ์ 3 มิติ (Model) ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	42
ภาพประกอบที่ 33 สเก็ตซ์ 3 มิติ (Model) ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	42
ภาพประกอบที่ 34 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	43
ภาพประกอบที่ 35 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	44
ภาพประกอบที่ 36 สเก็ตซ์ 3 มิติ (Model) ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	45
ภาพประกอบที่ 37 สเก็ตซ์ 3 มิติ (Model) ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	45
ภาพประกอบที่ 38 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	46
ภาพประกอบที่ 39 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	47
4 การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะของศิลปะนิพนธ์.....	48
ภาพประกอบที่ 40 รูปทรง (Form).....	49
ภาพประกอบที่ 41 เส้น (Line).....	50
ภาพประกอบที่ 42 เส้น (Line).....	51
ภาพประกอบที่ 43 น้ำหนัก (Tone).....	52
ภาพประกอบที่ 44 น้ำหนัก (Tone).....	52
ภาพประกอบที่ 45 ที่ว่าง (Space).....	53
ภาพประกอบที่ 46 ที่ว่าง (Space).....	54
ภาพประกอบที่ 47 พื้นผิว (Texture).....	55

สารบัญภาพ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 48 ขนาดและสัดส่วน (Dimension&Propoortion).....	56
ภาพประกอบที่ 49 ทิศทาง(Direction).....	57

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมอย่างสูงและอาศัยอยู่ในกลุ่มสังคมซึ่งกันและกันในญี่ปุ่น มนุษย์ใช้ระบบการสื่อสารเพื่อแสดงความรู้สึกของตน และเปลี่ยนความคิด และการจัดระเบียบ เนื้อกว่าสิ่งมีชีวิตอื่นได้ กลุ่มนุษย์มีตั้งแต่ครอบครัวไปจนถึงชนชาติ มนุษย์ได้สร้างค่านิยม จริยธรรม และพิธีกรรมอันหลากหลายและกว้างขวาง ซึ่งทั้งหมดร่วมกันสร้างรากฐานของสังคมมนุษย์ เหตุที่มนุษย์ต้องรวมกันอยู่เป็นกลุ่มก้อนหรือเป็นสังคมนั้น ก็เพราะมนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยกันในการดำรงชีพ เช่น ช่วยกันหาหรือผลิตอาหาร ช่วยกันสร้างบ้านหรือที่อยู่อาศัย ช่วยกันสร้างเครื่องมือหรืออาชีวะ ช่วยป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้นจากธรรมชาติหรือจากการรุกรานของมนุษย์ด้วยกัน และมนุษย์ยังมีความต้องการอื่น ๆ จากกันและกันอีกมากมาย

ดังนี้ในชีวิตของมนุษย์จึงต้องมีสัมพันธภาพอยู่กับบุคคลหลายประเภทแต่ละประเภทล้วนแต่มีระเบียบในการปฏิบัติต่างกันออกไป โดยอาศัยระดับความสัมพันธ์เป็นเกณฑ์ จากริบเดินไปสู่ลีกชีง ความสัมพันธ์ของมนุษย์เป็นสภาวะที่มนุษย์ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปได้มีการกระทำต่อกันเพื่อก่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมาย สาเหตุของการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลคือ

1. การมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกัน
2. ความต้องการไฟสัมพันธ์
3. ความพอใจในกิจกรรม
4. การใช้ความสัมพันธ์กับคนอื่นเป็นเครื่องมือสำหรับการบรรลุจุดหมายส่วนตัว

การกระทำการทางสังคมและการดำรงชีวิตในปัจจุบันของมนุษย์อยู่ในรูปแบบของ การผ่อนปรนเข้าหากัน(Accommodation) และการผสมกลมกลืน (Assimilation) เพื่อหาความสมดุลของสังคม เมื่อคนด้วยเช่นศิลปะการแสดงที่เล่าเรื่องราวความเป็นจริงของ ชีวิต และธรรมชาติของมนุษย์

ศิลปการแสดง เป็น ศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราว ชีวิต และธรรมชาติของมนุษย์ผ่านการแสดงถ่ายทอดพฤติกรรมมนุษย์ ในบทบาทและการกระทำของตัวละคร ผู้ชุม โดยผู้ชุมได้สัมผัสเรื่องราวชีวิตนั้นๆ ด้วยตนเองระหว่างชมการแสดง โดยเฉพาะศิลปการแสดง เป็นการแสดงสัมพันธภาพขณะแสดง เพราะเป็นการแสดงที่เป็นหมุคณะหรือสภาพที่มากกว่า 2 อายุ่ที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อการบอกเล่าเรื่องโดยไม่มีชึ้งคำปฏูดในการสื่อความหมาย จะเน้นการแสดงออกทางด้านลีลา และภาษาท่าทางที่เป็นตัวกลางในการสื่อสารอารมณ์ และความรู้สึกนั้นๆ และจะใช้การผ่อนปรนเข้าหากัน(Accommodation) และการผสมกลมกลืน(Assimilation) ในการแสดงท่าทาง เพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญก่อให้เกิดความสมดุลของท่าทาง ร่างกาย และกระตุนอารมณ์ความรู้สึกให้ผู้ชมรู้สึกเป็นขันหนึ่งขันเดียวกันตามลีลาท่าทางนั้นๆ โดยตัวนักแสดงจะเป็นผู้กำหนดและจินตนาการขึ้น เพื่อให้สร้างร่างกายในส่วนต่าง ได้สื่อความหมายและโน้มนำ้อารมณ์ของผู้ชมให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นสัมพันธภาพของมนุษย์มนุษย์อยู่ในรูปแบบของ การผ่อนปรนเข้าหากันและการผสมกลมกลืนน้ำความสมดุลของสังคม ส่วนของศิลปการแสดงก็เป็นการแสดงเรื่องราวชีวิตจริงของมนุษย์ผ่านการแสดงออกทางร่างกาย ผ่านสีรุ้งท่าทาง และอารมณ์ความรู้สึกให้รู้สึกถึงการผ่อนปรนเข้าหากันและการผสมกลมกลืนและมีความสมดุลในการแสดง ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำสองเรื่องมาผนวกและสร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบัลดาลใจจากสัมพันธภาพของมนุษย์ นำเสนอผ่านศิลปการแสดง

2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ (Objective)

1. สร้างสรรค์ผลงานที่แสดงออกถึงสัมพันธ์ภาพผ่านรูปทรงทางประติมากรรม 3 มิติ
2. เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลองแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในลักษณะมุมมองที่มีความงามเฉพาะตน
3. เพื่อต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทประติมากรรม รูปแบบกึ่งนามธรรมในลักษณะเฉพาะตนและนำไปสู่การบันทึกการทำงานอย่างเป็นระบบ
4. เพื่อให้เกิดคุณค่าตอบสนองทางด้านศูนย์ที่วิทยาพ อารมณ์และความรู้สึกต่อผู้ชมงาน

3. ขอบเขตของการสร้างสรรค์ (Scope of works and Creation)

ในการสร้างสรรค์งานที่เป็นศิลปะปินิฟน์ ข้าพเจ้าได้กำหนดขอบเขตการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ผลงานมีลักษณะเป็นประติมากรรม 3 มิติ จำนวน 3 ชิ้น
2. เป็นประติมากรรมในลักษณะแบบกึ่งนามธรรม (Semi-abstract)
3. แสดงรูปแบบ เนื้อหา และเทคนิคเฉพาะด้วยทางประติมากรรมเทคนิคปั้นหล่อ
4. ผลงานประติมากรรมจะแสดงศูนย์ที่วิทยาพทางด้านอารมณ์และความรู้สึกผ่านเส้นและรูปทรงที่แสดงออกถึงสัมพันธ์ภาพของมนุษย์
5. ค้นหาความลงตัวและเหมาะสม ของการประสานกันระหว่างขนาดและสัดส่วน เส้นและรูปทรง
6. ใช้รูปทรงพื้นผิวและพื้นที่ว่าง ให้ประกอบในผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม

3.1. ขอบเขตด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้ามุ่งเน้นสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ที่ได้นำเสนอและการปรับเปลี่ยนรูปทรงของสรีระมนุษย์ให้คล้ายต่างจากความเป็นจริง ให้อ喻ในรูปแบบของเส้นตรง เส้นโค้ง ระนาบและพื้นผิว โดยอาศัยอาศัยทัศนะชาตุ รูปร่าง รูปทรง พื้นที่ว่าง จังหวะ การใช้พื้นผิวที่เรียบมัน และความกลมของปริมาณ (Volume) เพื่อให้เกิดรูปทรงทางประติมากรรมที่มีรูปแบบเฉพาะตัวหรือ มีลักษณะรูปแบบที่เรียบง่าย

3.2. ขอบเขตทางด้านแนวคิด

2.1. ศึกษาลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ท่าทาง และอารมณ์ความรู้สึกในการแสดง เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนประกอบกำหนดเนื้อหา และความหมายในงานประติมากรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม

2.2. วิเคราะห์เหตุผล และเนื้อหาของรูปร่างรูปทรงในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกที่ต้องแสดงออกของแต่ละลีลาท่าทาง

3.3. ขอบเขตด้านเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมกึ่งนามธรรม(Semi Abstract) โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับจังหวะ ลีลา ท่าทาง และอารมณ์ความรู้สึกของผ่านรูปทรงที่มีการตัดตอน(Distortion)รูปร่าง รูปทรงนำเสนอผ่านรูปแบบของเส้นตรง เส้นโค้ง ระนาบ พื้นผิว (Texture) ที่มีความเรียบและความกลมของบริเวณ(Volume) เพื่อให้ผลงานประติมากรรมดูมีความเคลื่อนไหว(Movement)

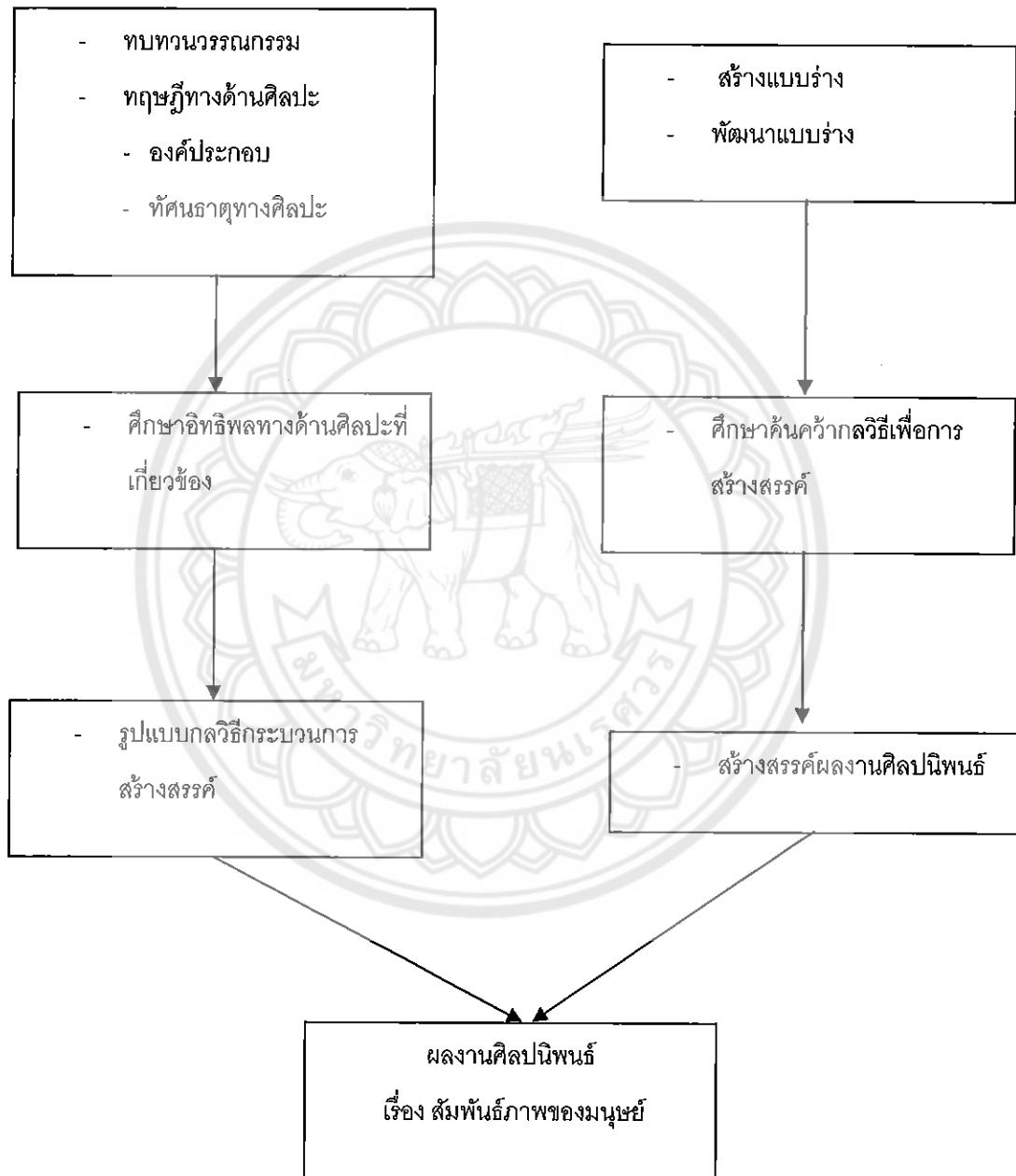
4. นิยามศัพท์เฉพาะ

กึ่งนามธรรม(Semi Abstract)	ศิลปะที่เริ่มบิดเบือนไปจากศิลปะแบบหนึ่อนจริงด้วยการตัดตอน รูปทรงของจริงให้อยู่ในรูปแบบเรียบง่าย
สมพันธ์ภาพ	ความสัมพันธ์ในทางสังคมระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกัน ของมนุษย์ การติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคลหรือสังคม และการประสานความต้องการของกันและกัน

5. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ศึกษาข้อมูลและกระบวนการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ในครั้งนี้เบื้องต้นข้าพเจ้าได้มาจากประสบการณ์ในการชมภาพยนตร์เรื่อง BLACK SWAN ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าถึงชีวิตผู้หญิงคนหนึ่งที่เป็นนักบัลเลต์ที่มีความสามารถ และฝันเหมือนกับนักบัลเลต์ทุกคน คือการได้บทเด่นใน Swan Lake แต่ตัวละครตัวนี้มันยากตรงที่ต้องแสดงเป็น 2 บท บทแรก หงส์ขาว หวานใส่งดงาม กับ หงส์ดำ มีดหม่นหมองมัว ภาพลักษณ์และการถูกเลี้ยงมาก่อนย่างดีโดยแม่ของเธอ ทำให้เธอทำได้ดีอย่างไม่มีที่ติกับบทหงส์ขาว แต่กับบทหงส์ดำ ดูเหมือนจะไปกันไม่ได้เลยกับสิ่งที่เธอเป็น ศุดท้ายเธอต้องทิ้งตัวตนในรูปแบบของหงส์ขาว เป็นที่น่าหวาดหัวใจ เนื่องจากต้องทำตัวเองให้กล้ายเป็นหงส์ดำที่มีดหม่นและหมองมัว ในหนังเลือกใส่ทุกอย่างที่มีพอกจะทำให้คนๆ หนึ่งกล้ายสภาพจากนางเอกที่หวานใสและงดงาม ให้กลับกลายเป็นนางร้ายผู้ใจดื้้อได้ เพียงเพื่อความสมบูรณ์ในการแสดงที่เธอไฟห้า หรือที่จริงแล้วตัวเธอเองก็มีด้านมืด ความชั่วร้ายอยู่ในตัวหากแต่ยังไม่ถูกแสดงออกมา

จากการชมภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักได้ว่าการแสดงส่วนมากแล้วมีพื้นฐานจากประสบการณ์ชีวิตแล้วนำมายคิด วิเคราะห์เป็นการแสดงออก เป็นศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราวชีวิต และธรรมชาติของมนุษย์ผ่านการแสดง ถ่ายทอดผ่านรวมมนุษย์ ในบทนาทและการกระทำของตัวละคร สู่ผู้ชม โดยผู้ชมได้สัมผัสเรื่องราวชีวิตนั้นๆ ด้วยตนเองระหว่างชมการแสดง

เข่นเดียวกับธรรมชาติของมนุษย์การกระทำการทำทางสังคมและการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของมนุษย์นั้นอยู่ในรูปแบบของ การผ่อนปรนเข้าหากัน(Accommodation) และการสมกลมกลืน(Assimilation)เพื่อหาความสมดุลของสังคม หมายความว่า การแสดงที่เล่าเรื่องราวด้วยความเป็นจริงของ ชีวิตมนุษย์

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal)

ในชีวิตของเราต้องสัมพันธ์อยู่กับบุคคลหลายประเภท แต่ละประเภทตัวนั้น มีบทบาทใน การปฏิบัติต่างกันออกไป นักวิชาการได้จัดจำแนกประเภท ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยอาศัย ระดับความสัมพันธ์เป็นเกณฑ์ จากผิวเผินไปสู่ลึกซึ้ง การจัดประเภทเข่นี้จะทำให้เรา อู้สั่งหน้าว่า จะ คาดหวังอะไรจากกันและกันได้ และจะเตรียมตัวติดต่อกันอย่างไร ซึ่งจะไม่เกิดปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในที่นี้จำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

1. คนรู้จัก คนรู้จักกันนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ผิวเผิน การสื่อสารกันมักเป็นเรื่องของ ข้อเท็จและจาก ข้อเท็จจริง ก็จะประเมินว่า ควรจะสร้าง ความสัมพันธ์ ในระดับต่อไปหรือไม่ คนรู้จักกันนั้นจะใช้ ยุทธวิธีในการสื่อสาร เพื่อหาข้อเท็จจริง จากกันและกันใน 3 ประเภท

- ประเภทแรก เป็นการตั้งรับ หมายถึง ใช้การสังเกตการกระทำของคนอื่นแทนที่ จะซักถามหรือเข้าไปร่วมในสถานการณ์
- ประเภทที่สอง แบบรุก หมายถึง การเข้าไปจัดการกับสถานการณ์ทางสังคม เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น เช่น ใช้การคุย การถาม หรือการสัมภาษณ์
- ประเภทที่สาม แบบปฏิสัมพันธ์ หมายถึง ใช้การสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยน ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นระหว่างกันและกัน ควบคู่กันไปกับการสังเกต (Berger, 1978)

จากข้อมูลที่ได้มาไม่ว่าจะโดยวิธีใด คนเราจะใช้ข้อมูลเหล่านั้นเพื่อกรองว่าเราจะสัมพันธ์ กับคนผู้นั้นต่อไปในระดับใด ความสัมพันธ์อาจเป็นไปในระดับเดิม หรือเพิ่มระดับไปสู่ความลึกซึ้ง หากข้อมูลที่รับมาก่อให้เกิดความพอใจ แต่หากข้อมูลที่รับมาเป็นข้อมูลที่ไม่น่าพอใจ เรา ก็อาจเลือก ที่จะไม่พบกันต่อไปอีก

2. เพื่อน คำว่าเพื่อนเป็นคำที่พูดง่ายแต่ให้ความหมายยาก เพราะเพื่อนเป็นบทบาทที่เกิดขึ้นได้ในครั้ง สัมพันธ์ทุกประเภท ตั้งแต่เพื่อน กับเพื่อนจริง ๆ เพื่อนในระหว่างสามีภรรยา นายกับลูกน้อง ครุกับ ศิษย์ หรือแม่แต่พ่อแม่กับลูก เมื่อเอ่ยถึงคำว่าเพื่อน นักมนุษย์สัมพันธ์ได้เสนอว่า หมายถึง ความสัมพันธ์ ที่มีลักษณะพิเศษ ดังนี้ (Reardon, 1987)

2.1 เพื่อนมีสถานะพิเศษในชีวิต เป็นคนที่เราไว้ใจและเป็นที่ยอมรับ ยิ่งไปกว่านั้นความ สัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเป็น ความสัมพันธ์แบบ ไม่เอาเบร์ยน ทั้งนี้มีได้หมายความว่าคนเราจะ ไม่รับ สิ่งใดจากเพื่อน แต่การได้สิ่งใดจากเพื่อนนั้นเป็นการได้มาโดยไม่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่าตน ถูก บังคับหรือซูญเสีย

2.2 เพื่อนมีฐานอยู่บนความเท่าเทียมกัน หมายถึงว่า ระหว่างเพื่อนไม่มีใครมีอำนาจหรือ อิทธิพลเหนือใคร แม้ว่าอีกคนหนึ่ง จะมีสถานภาพเหนือกว่า และต้องจุดนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ บุคคลมีเพื่อนที่มีสถานภาพทางสังคมหรือเศรษฐกิจต่างจากตนเองมาก ๆ ได้ เนื่องจากอาจเกิด ความขัดแย้งระหว่างบทบาทขึ้น

2.3 เพื่อนต้องยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยได้จากการสังเกตพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งว่า คล้อยตามกฎของความเป็นเพื่อนหรือไม่ กฎของความเป็นเพื่อน โดยทั่วไปประกอบด้วย

- เมื่อมีข่าวใด ๆ เกี่ยวกับความสำเร็จก็เปิดเผยให้เพื่อนรู้
- แสดงการสนับสนุนทางอารมณ์
- เชื่อความซื่อสัตย์หรือเมื่อต้องการ
- พยายามทำให้มีความสุขเมื่ออุ่นรักกัน
- เชื่อตัวทำงานแทนถ้าเพื่อนขาดไป

อย่างไรก็ตามนักวิชาการบางท่านได้สำรวจจากกฎดังกล่าวและเสนอว่ากฎเหล่านี้ดังขึ้นมา เพื่อให้รางวัลสำหรับความเป็นเพื่อน โดยพยายามหลีกเลี่ยง ความขัดแย้งซึ่งเป็นปรากฏการณ์อีก ด้านหนึ่งที่เกิดขึ้นได้ในระหว่างเพื่อน สำหรับการที่ยอมรับใครเข้ามา มีความสัมพันธ์ในระดับเพื่อน นั้น เป็นไปตามทฤษฎีการเกิดความสัมพันธ์และสาเหตุการเกิดความสัมพันธ์ ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

3. ระดับลึกซึ้ง ความสัมพันธ์ในระดับนี้เป็น ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นซึ่งกันและกันมาก ขึ้น ต่อกัน และกันสูง มีเรื่องของอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องมาก ความสัมพันธ์เช่นนี้ปรากฏอยู่ในสามี-ภรรยา พ่อแม่-ลูก พี่-น้อง เพื่อนสนิท คู่รัก หรือลักษณะอื่น ๆ มีข้อค้นพบที่น่าสนใจสำหรับ ความสัมพันธ์ประเภทนี้ ดังนี้

3.1 คู่สัมพันธ์ระดับลึกซึ้งมักคาดหวังจากกันและกันสูง เกินกว่าขอบเขตที่เป็นจริง เมื่อไม่ เป็นไปตามที่คาดก็มักกล่าวโทษอีกฝ่ายหนึ่ง

3.2 ความสัมพันธ์ระดับนี้มิได้ขึ้นอยู่กับคู่สัมพันธ์อย่างเดียว การสื่อสารจากคนอื่น ๆ ก็มี อิทธิพลต่อความสัมพันธ์นั้นด้วย

3.3 ความสัมพันธ์ระดับลึกซึ้งที่เรียกว่าความรักนั้น จำแนกได้เป็น 3 ประเภทอย่างแต่ ละประเภทมีลักษณะต่างกัน ดังนี้

3.3.1 รักแบบหลงใหล ซึ่งปกติจะอยู่กับเห็นอีกคราวคุณเป็นเรื่องของอารมณ์ แท้มากกว่าเหตุผล มักจะตื้นให้เกิดการตอบสนองอย่างฉบับพลัน พฤติกรรมระหว่างคู่ สัมพันธ์มักพယากรณ์ไม่ได้ และไม่เป็นฐานความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน การได้อยู่ร่วมกันเป็น

ประจำหรือการที่ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศสมำเสมอจะทำให้ความตื่นเต้นขันเกิดจากความหลงใหลลดลง

3.3.2 รักแบบความจริง เป็นความรักที่พัฒนามาจากแบบแรก เกิดขึ้นทีละน้อยและอยู่ภายใต้การควบคุมของคนที่เข้ามาเกี่ยวข้อง มีการตอบแทนกันและกัน มองความสัมพันธ์ในลักษณะสมดุล

3.3.3 รักแบบอ่อนอาทร เป็นรักที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน ซึ่งจะมีส่วนเพิ่มชีวิตชีวาให้กับความรักแบบที่สอง

3.4 พฤติกรรมที่ส่อให้เห็นความสัมพันธ์ลึกซึ้งนั้น เป็นได้ทั้งภาษาถ้อยคำและท่าทาง ภาษาเหล่านี้ส่อให้เห็นว่า คู่สัมพันธ์มีความใกล้ชิดกัน ทั้งกายและใจ อาจเห็นได้จากการมองตา การใช้เวลาอยู่ร่วมกันมาก การยิ้ม การยื่นใกล้กัน หรือการสัมผัส เป็นต้น

การเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

การที่บุคคลจะเลือกมีความสัมพันธ์กับใครเป็นสิ่งที่นักจิตวิทยาสังคมให้ความสนใจมากนักวิชาการในสาขานี้ได้พัฒนาทฤษฎีและข้อคิดเห็นเพื่อนำมาอธิบาย ดังนี้ (Organ & Hammer, 1982)

1. ทฤษฎีอธิบายการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

1.1 ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน

ทฤษฎีนี้ได้อธิบายการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในรูปของกำไรและต้นทุน โดยที่กำไร หมายถึง สิ่งที่เราได้จากการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ขณะที่ต้นทุน หมายถึง สิ่งที่ไม่น่าพอยู่ในการสร้างความสัมพันธ์นั้น เช่น ความล้า เปื้อ วิตกกังวล เป็นต้น คนเราจะประเมินกำไรจาก ความสัมพันธ์โดยอาศัยมาตรฐาน 2 ประการ ประการแรก ได้แก่ ระดับของการเบรียบเที่ยบในอดีต ซึ่งเป็นสิ่งที่เคยได้รับจากการมีความสัมพันธ์ในอดีต เมื่อเบรียบเที่ยบกับปัจจุบัน และประการที่สอง ได้แก่ ระดับการเบรียบเที่ยบกับทางเลือกอื่น ๆ ในปัจจุบัน ในข้อนี้หมายถึงว่า บุคคลจะเลือกสร้างความสัมพันธ์กับผู้ใดต้องคำนึงแล้วว่า จะห่วง忡ด้าง ๆ ที่แวดล้อมอยู่ผู้ใดจะทำให้ได้สิ่งที่ต้องการมากที่สุด ไม่ว่าความสัมพันธ์กับคนปัจจุบันจะทำให้ได้ผลดีแค่ไหนก็ตาม หากบุคคลคิดว่า การสร้างความสัมพันธ์กับคนใหม่ให้ผลดีกว่า เขา ก็มีแนวโน้มที่จะไปสร้างความสัมพันธ์กับคนใหม่ หรือกลุ่มใหม่ ในทางตรงข้ามแม้ความสัมพันธ์ในปัจจุบันจะทำให้ไม่พอใจขนาดได้ก็ตามบุคคลจะยังคงความสัมพันธ์นี้ไว้ หากเบรียบเที่ยบแล้วว่าการไปสร้างความสัมพันธ์กับคนใหม่อาจทำให้ได้ผลร้ายกว่าเดิม

1.2 ความคล้ายคลึงของเจตคติ

ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ผู้ที่มีเจตคติคล้ายกันจะดึงดูดเข้าหากันและเป็นองค์ประกอบสำคัญของ การคบหากัน

1.3 การเติมความแตกต่างให้สมบูรณ์

ในบางกรณีพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเกิดขึ้นได้แม้จะมีความแตกต่างกันโดย สิ่งเดียว ลักษณะเช่นนี้อธิบายด้วยหลักของการเติมให้สมบูรณ์ โดยทฤษฎีนี้กล่าวว่า ลักษณะที่ แตกต่างกันของบุคคลนั้นหากสามารถตอบสนองความต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง ได้ ความต่างจะกลายเป็นเสมือนสิ่งดึงดูดใจอีกฝ่ายหนึ่งให้เข้ามาสร้างความสัมพันธ์ด้วย ทฤษฎีนี้สอนคล้องกับทฤษฎีการแลกเปลี่ยน เนื่องจากลักษณะของอีกฝ่ายหนึ่งจะถือว่า เป็นกำไรของอีกฝ่ายหนึ่งที่มาได้เป็นเจ้าของลักษณะนั้น

1.4 การเบรียบเทียบทางสังคม

ทฤษฎีนี้อธิบายว่า คนเราแต่ละคนมีความต้องการที่จะประเมินตนเอง ดังนั้นจึงต้องการ ทดสอบตนเองกับคนอื่น ๆ เพื่อทราบว่าสิ่งที่เรามีหรือเราคิดหรือ เราเป็นสอดคล้องกับ ความเป็นจริง ทางสังคมหรือไม่ และการที่จะกระทำเช่นนี้ได้จำเป็นที่จะต้องสร้าง ความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ

1.5 ตัวแบบเสริมแรง

ทฤษฎีนี้เสนอว่า ความดึงดูดระหว่างบุคคลนั้นส่วนหนึ่งมาจากประสบการณ์ที่ได้รับ การ เสริมแรงเมื่อมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทฤษฎีนี้เสนอว่า คนเราจะชอบบุคคลที่มี ความสัมพันธ์อยู่กับสิ่งเร้าที่ทำให้เราพอใจ นักทฤษฎีนี้ตั้งข้อเสนอว่า ปฏิกิริยาซึ่งเป็น ความชอบพอที่เราจะตอบสนองต่อบุคคล หรือวัตถุใดๆ ได้โดยการวางแผนให้ด้วยความ ใกล้กันในแง่ของพื้นที่หรือเวลา ตัวอย่างเช่น เราอาจมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันหนึ่งได้ เพียง เพราะเขามาปรากฏตัวอยู่ในขณะที่เรามีประสบการณ์ที่น่าสนใจและพึงพอใจ

2. สาเหตุโดยทั่วไปของการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.1 การมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกัน

การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับใครนั้นอาจเกิดขึ้นได้เพราการมองเห็นประโยชน์ซึ่งอาจได้รับทั้ง ทางตรงและทางอ้อม ที่เป็นเช่นนั้น เพราะว่าทั้งคู่มีจุดมุ่งหมายที่เข้ากันได้

2.2 ความต้องการไฟสัมพันธ์

หากวับรู้ว่าการมีความสัมพันธ์กับความสามารถจะตอบสนองความต้องการที่จะได้รับ ความรัก ความเป็นมิตรและการได้ผูกพัน ก็มีแนวโน้มที่เราจะเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับคนผู้นั้น

2.3 ความพอใจในกิจกรรมของผู้อื่น

กิจกรรมที่ผู้อื่นทำอยู่เป็นสาเหตุที่ทำให้มีผู้เข้ามาสร้างความสัมพันธ์ด้วย เนื่องจากความมีความสัมพันธ์นั้นเป็นโอกาสให้ได้เข้าไปทำกิจกรรมที่ตนพอใจ

2.4 การส่งเสริมสถานภาพส่วนตัว

ในบางกรณีแม้ตัวบุคคลที่ตั้งใจจะมีความสัมพันธ์ด้วยนั้นไม่น่าสนใจและไม่ดึงดูดใจ แต่หากบุคคลนั้นมีสถานภาพทางสังคมหรือเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง ก็อาจเป็นปัจจัยดึงดูดให้เข้าไปมีความสัมพันธ์ด้วย เพราะจะได้รับเกียรติและการยกย่องว่าเป็นพวกเดียวกันกับบุคคลผู้นั้น

2.5 การลดความวิตกกังวล

สาเหตุหนึ่งที่คนเราสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นก็เพื่อลดความวิตกกังวลอันเกิดจากความรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อต้องอยู่โดยเดียว การมีความสัมพันธ์ลักษณะนี้จะเกิดขึ้นได้ง่าย เมื่อคนเรา รู้สึกว่าถูกชูหรือถูกทำให้กังวล การเข้าว่ำวกับคนอื่นจะทำให้ความรู้สึกดังกล่าวลดลง เพราะคนอื่น ๆ ก็กังวลเหมือนกัน หรือเป็นไปได้ว่าเมื่อมากลุ่มกันก็สามารถหาทางจัดการกับความวิตกกังวลนั้น อย่างไรก็ตามหากสถานการณ์นั้นทำให้กังวลร่วมกับอันตราย คนเรามีแนวโน้มจะอยู่คนเดียวมากกว่าอยู่รวมกับผู้อื่น

2.6 การใช้ความสัมพันธ์กับคนอื่นเป็นเครื่องมือสำหรับบรรลุจุดมุ่งหมาย การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลนั้น เป็นไปได้อีกเช่นกันที่คนเราจะทำไป เพราะเป็นช่องทางที่ทำให้ตนเองได้ประโยชน์และบรรลุวัตถุประสงค์ส่วนตนได้ โดยที่ไม่ได้พอใจในตัวบุคคลนั้นเลย

ขั้นตอนของการเกิดความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เกิดขึ้นอย่างมีเงื่อนไข และเงื่อนไขที่สำคัญ คือ ท่าทีและความรู้สึกที่เราแสดงต่ออีกฝ่ายหนึ่ง ท่าทีเหล่านี้มีผลอย่างยิ่ง ต่อการของงานและการสื่อสาร ความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน ซึ่งกระบวนการเกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นเป็นไปตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเริ่มความสัมพันธ์

มีปัจจัยจำนวนมากที่มีอิทธิพลต่อการเริ่มความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่ได้รับความสนใจ กันมาก ได้แก่ ก) การมีลักษณะทางกายภาพดี (ดูดใจ) ข) ความถี่ของการได้พบปะกัน และ ค) ความคล้ายคลึงกันในลักษณะต่างๆ

2. การสร้างความสัมพันธ์

ขั้นตอนที่สองนี้ยากที่จะระบุให้ชัดเจนลงไว้ เเต่โดยทั่วไปจะเกิดใน 2 ลักษณะ คือ

ก) เกิดที่ละน้อยตามเวลาของการที่ได้ติดต่อกัน และ

ข) เกิดเพราบมีเหตุการณ์วิกฤตเกิดขึ้น แต่เมื่อเกิดความสัมพันธ์ขึ้นมาแล้ว ทั้งสองฝ่ายจะเพิ่มปริมาณของความสัมพันธ์ขึ้นเรื่อยๆ เช่น อาจทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ใช้เวลาอยู่ร่วมกันมากขึ้น มีการป้องกันตนของน้อยลง บอกถึงความต้องการของตนของมากขึ้น และจะเริ่มรู้สึกสนใจทกัน สามารถสื่อสารกันถึง เรื่องส่วนตัว ซึ่งก้าวไปใกล้กว่าการคุยกันตามมารยาท

3. การกระชับความสัมพันธ์

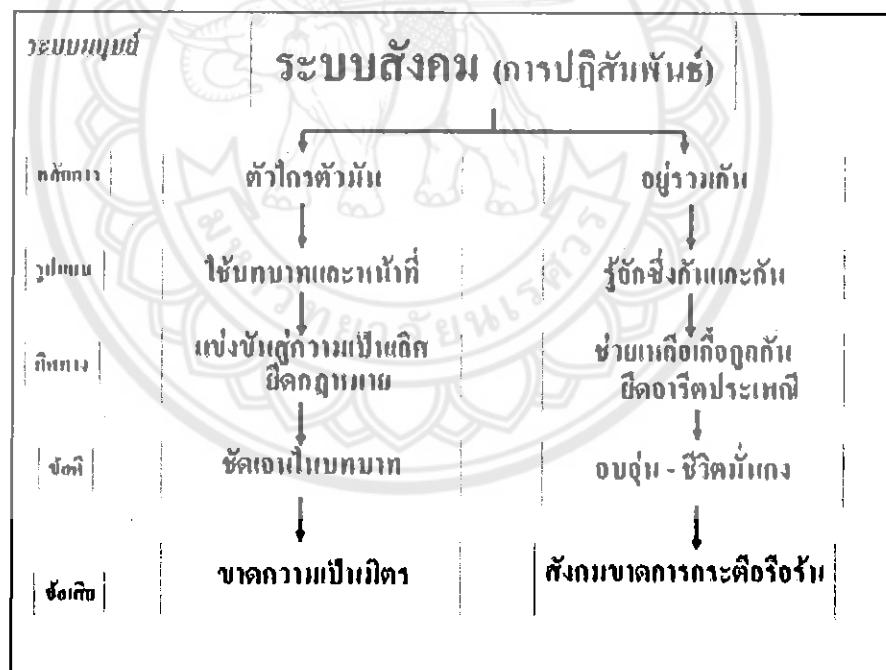
ในขั้นนี้ต่างฝ่ายต่างพยายามหาวิธีรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกันโดยการรักษาความน่าสนใจในการอยู่ร่วมกัน เรียนรู้นิสัยของอีกฝ่ายหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็พัฒนานิสัยบางอย่างของตนเพื่อ การตอบสนองและการปรับตัว ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างต้องทำเช่นนี้ด้วยกัน ความสัมพันธ์จะเริ่มงอกงามจนรู้ได้ ทั้งคู่จะเข้าอยู่กับกันและกันมากขึ้น มีพันธะในการคุยกันในลักษณะของการทำประโยชน์ให้แก่กันและกันแนวคิดทั้งหมดทำให้มองเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ แปรเปลี่ยนไปได้เป็นระยะ หากเป็นไปตามขั้นตอนความสัมพันธ์จะก้าวคืบหน้าไปจนกระชับแน่น ในทางตรงข้ามหากขั้นตอนหมุนย้อนหลังความสัมพันธ์จะเสื่อมคลายลงและอาจมาถึงขั้นตอนที่ 4 คือ การจบความสัมพันธ์

4. การจบความสัมพันธ์

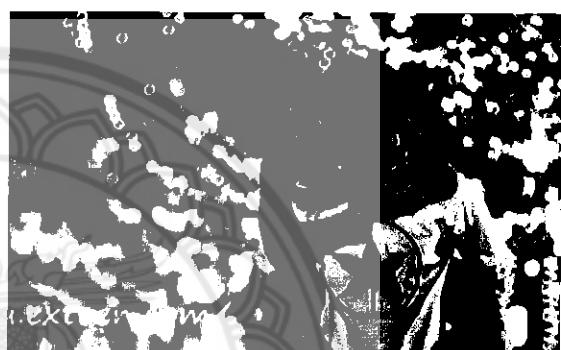
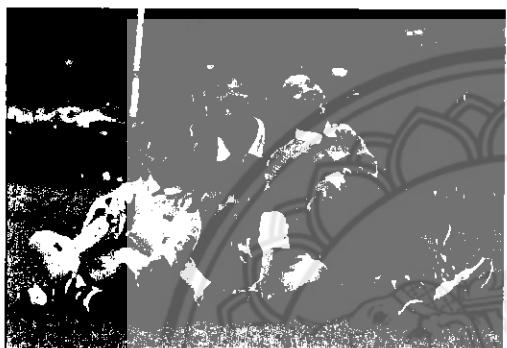
ข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คือ มีการเริ่มต้นและมีการสิ้นสุดและการสิ้นสุดความสัมพันธ์มักตามมาด้วยความรู้สึกทางลบหรือความขัดแย้ง ในการจบความสัมพันธ์ มีขั้นตอนที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนี้ (Duck, 1982)

- 4.1 ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่ามีปัญหาเกิดขึ้นในความสัมพันธ์
 - 4.2 อีกฝ่ายหนึ่งจะเริ่มต้นสื่อให้อีกฝ่ายทราบถึงความรู้สึกนั้น
 - 4.3 คู่สัมพันธ์เผชิญหน้ากับปัญหาอันอาจนำไปสู่การปรับความเข้าใจกันหรือความขัดแย้ง
 - 4.4 หากไม่สามารถปรับความเข้าใจกันได้จะมีการหันไปหาฝ่ายที่สาม ซึ่งอาจดูดบังมีการเข้าข้างหรือแยกฝ่าย
 - 4.5 ทั้งสองฝ่ายรู้ว่าความสัมพันธ์สิ้นสุดลงจึงอาจตัดสินใจยุติความสัมพันธ์หรือปรับรูปแบบความสัมพันธ์ใหม่

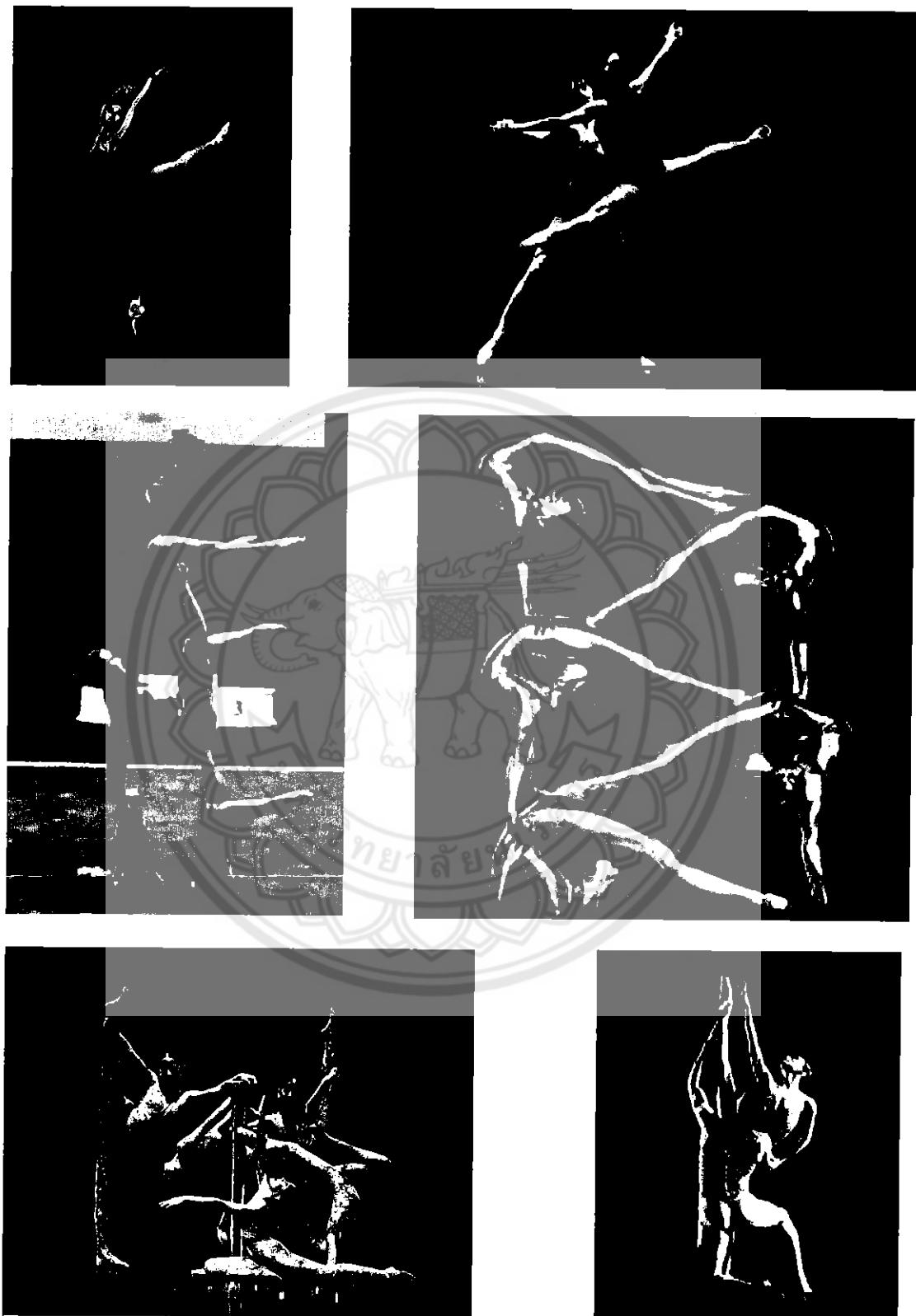
<http://www.novabizz.com/NovaAce/Relationship/Interpersonal.htm>

ภาพประกอบที่ 1 รูปแบบของระบบสังคม

ภาพประกอบที่ 2 รูปแบบสัมพันธ์ภาพของมนุษย์

ภาพประกอบที่ 3 ศิลปะการแสดง

อิทธิพลและลักษณะที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ

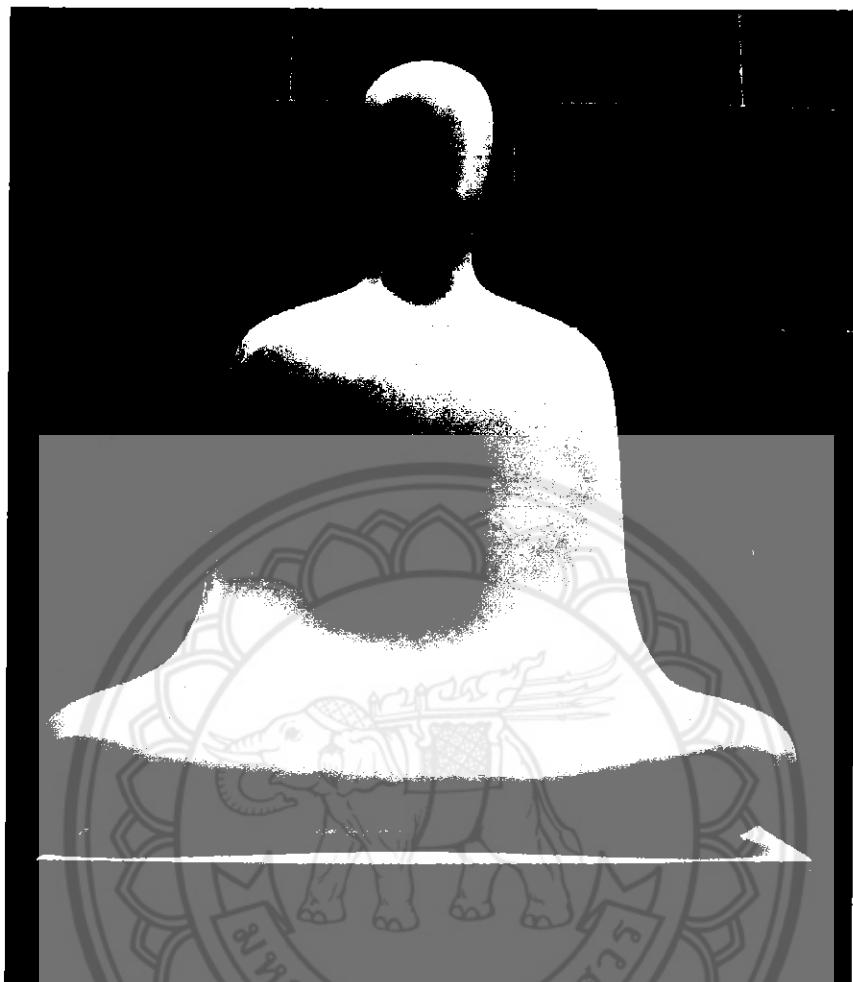
ด้านแนวความคิด

ทฤษฎีทางปัญญา (Intellectual theory) เป็นการถ่ายทอดจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผ่านความนึกคิดและสติปัญญามากกว่าทักษะฝีมือ ประติมากรจะใช้ความคิดตัดthon และเพิ่มเติมในบางส่วนที่เห็นว่าเหมาะสมและสวยงาม ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เพราะทฤษฎีที่ส่งเสริมให้ใช้สติปัญญาทั้งผู้สร้างและผู้ชมผลงานโดยเฉพาะผู้สร้างจะต้องใช้สติปัญญาแก้ปัญหาในรูปทรงที่เหมือนจริง ให้กล้ายเป็นรูปทรงใหม่ที่ถูกตัดthon และเพิ่มเติม บางส่วนแต่ก็ยังมีเคล็ดลับคงเดิมที่ให้เห็นอยู่บ้างและพอที่จะสามารถมองออกว่าเป็นรูปทรงอะไร ซึ่งโดยส่วนมากจะเป็นการดัดแปลงตัดthonรูปทรงประเภทธรรมชาติให้เป็นรูปทรงง่ายๆ ที่ไม่มีส่วนลดเสียดรอห์มากนัก แต่สามารถรู้ถึงเด้าโครงรูปทรงที่งดงามได้ จะเห็นได้ในผลงานประติมากรรมไทยประเพณี และประติมากรรมไทยร่วมสมัยแบบกงน้ำมีชื่อ

ภาพประกอบที่ 4

ศิลปิน : Henry Moore
ชื่อผลงาน : Reclining Figure, 1977-1978

ภาพพระกอบที่ 5

ศิลปิน : ศาสตร์เมืองนิเวศน์พิรุณ์ จันทน์มะผลิน
ชื่อผลงาน : อัปปนาสามาธิ
วัสดุ : บรอนซ์

ภาพประกอบที่ 6

ศิลปิน	: เจี๊ยน ยิ่มศิริ
ชื่อผลงาน	: กระเจก
วัสดุ	: บรรณาธิค์

อิทธิพลลัทธิศิลปะที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ ด้านรูปแบบการทำงาน

ประติมกรรมลัทธิคิวบิสม์ (Cubism sculpture) เริ่มประมาณ ค.ศ. 1907 ในประเทศฝรั่งเศสซึ่งนับว่าลัทธินี้เป็นเป็นต้นกำเนิดประติมกรรมนามธรรมที่แสดงออกอย่างอิสระในด้านรูปทรง เนื่องจากลัทธินี้สร้างสรรค์รูปแบบตามความรู้สึกมากกว่าตามตามของเห็นทั่วไป และรูปทรงที่เห็นยอมไม่จำเป็นที่จะต้องอาศัยจากธรรมชาติเพียงแหล่งเดียว รูปทรงที่มองเห็นหรือนำมาถ่ายทอดที่มีอยู่ทุกหนแห่ง อาจจะเป็นเหลี่ยม ลูกบาศก์ ทรงกลมง่ายๆ สามารถให้ความรู้สึกได้ดังนี้ ประติมกรรมลัทธินี้จึงแสดงออกอย่างอิสระในทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นรูปทรงธรรมชาติ เเรขาคณิต และ อิสระ ล้วนแล้วให้ความรู้สึกทั้งนั้นเมื่อพบเห็นศิลปินผู้น้ำด้วยลัทธิเป็นทั้งจิตวรา และ ประติมากร คือ ปิคัสโซ (Picasso) และ ประติมารคนอื่นได้แก่ อาร์คิเปงโก (Archipenko) กอน查เลส (Gonzales) ลิปชิตซ์ (Lipchitz) โลรองส์(Laurens)

สาเหตุการสร้างประติมกรรมลัทธิคิวบิสม์ได้แก่

1. สนองตอบด้านความเชื่อ โดยเชื่อว่าธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวสามารถมองได้หลายด้านและแต่ละด้านจะมีมุมมองที่เป็นรูปทรงได้มากประทาย
2. สนองตอบด้านจิตใจและอารมณ์ ก่อให้เกิดความรู้สึกในด้านความคิดละจินตนาการ ผู้ชมเกิดความประทับใจหรือสะเทือนใจได้จากรูปทรงนั้นๆ

สรุปได้ว่า รูปแบบประติมกรรมลัทธิคิวบิสม์ แสดงรูปแบบจินตนาการและลดลงด้วยตัดตอน สัดส่วนที่สำคัญออก นับว่าเป็นพื้นฐานในผลงานประติมกรรมนามธรรมจริงๆ

(ประติมกรรมพื้นฐาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัย ตะติยะ หน้า 76)

ภาพประกอบที่ 7

- ศิลปิน : Archipenko
ชื่อผลงาน : Woman Combing Her Hair (Femme debout), 1914
วัสดุ : Bronze

ภาพประกอบที่ 8

ศิลปิน	: Archipenko
ชื่อผลงาน	: Seated Woman, 1912
วัสดุ	: Bronze, brown patina

ประติมากรรมไทยร่วมสมัย แบบกึ่งนามธรรม (Semi abstract)

เป็นรูปแบบประติมากรรมไทยร่วมสมัย ที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน โดยถ่ายทอดตามแนวความเป็นจริงและต่างจากความเป็นจริง กล่าวคือ เป็นการสร้างรูปทรงจากธรรมชาติและรูปทรงเรขาคณิต ให้เป็นรูปแบบจินตนาการต่างจากความเป็นจริงนั่นเอง แต่ให้มีความเป็นจริงอยู่บ้างไม่มากก็น้อย โดยการดัดแปลงเพิ่มเติมหรือลดบางส่วน เพื่อให้ผู้ดูพองรับรู้จินตนาการตัดthonหรือต่อเติมรูปทรงเองเข้าไป ดังนั้น รูปแบบกึ่งนามธรรมผู้ดูจะมองเห็นสิ่งที่เป็นความจริงบางส่วนและไม่เป็นความจริงบางส่วน ซึ่งเกิดจากจินตนาการของประติมากรให้เป็นไป หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ครึ่งจริงครึ่งฝัน หรือครึ่งจริงครึ่งจินตนาการ หรือครึ่งมีตัวตนและไม่มีตัวตน

(ประติมากรรมพื้นฐาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์นัย ตะติยะ หน้า 114)

ภาพประกอบที่ 9

ศิลปิน	: นนทิวรรณ จันทนະผลิน
ชื่อผลงาน	: ความปราถนา
วัสดุ	: บรรอนซ์

ภาพประกอบที่ 10

ศิลปิน	: เสาวภา วิเชียรเขตต์
ชื่อผลงาน	: รักของแม่
วัสดุ	: บรอนซ์

ภาพประกอบที่ 11

ศิลปิน	: สำเร็ง วิเชียรເກຕົ້ນ
ชื่อผลงาน	: ຄິດຄຳນຶ່ງ
วัสดุ	: ບຣອນຫຼີ

๑.๖๗๒๓๖๑๕

สำเนาฉบับที่ ๑
วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

จากแรงบัลดาลใจที่ได้จากการศึกษาสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ที่มีต่อ กันในสังคมผนวกกับ อิทธิพลทางด้านแนวความคิดทางปัญญา (Intellectual theory) ที่ว่าเป็นการถ่ายทอดจาก ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยผ่านความนึกคิดและสติปัญญามากกว่าทักษะฝีมือ นากับอิทธิพล ทางด้านรูปแบบการทำงานประติมากรรมลัทธิคิวบิสม์ (Cubism sculpture) และประติมากรรมไทยร่วมสมัย แบบกึ่งนามธรรม (Semi abstract) ที่ว่าเป็นการสร้างรูปทรงจากธรรมชาติและรูปทรง เเรขาคณิต ให้เป็นรูปแบบจินตนาการต่างจากความเป็นจริง แต่ให้มีความเป็นจริงอยู่บ้างไม่มากก็ น้อย โดยการตัดเปล่งเพิ่มเติมหรือลดบางส่วน เพื่อให้ผู้ดูพอรับรู้จินตนาการตัดตอนหรือต่อเติม รูปทรงจึงได้นำมาประมวลและสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบประติมากรรมแบบกึ่งนามธรรม (Semi abstract) ที่มีแรงบัลดาลใจมาจากสิ่งที่ ท่าทางการแสดงของนางศิลป์และจึงเป็นที่มาของการ สร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ในครั้งนี้

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

เรื่อง จังหวะและความรู้สึกของนาฏกรรมลีลา

ศิลปะการแสดง เป็นศิลปะที่บอกเล่าเรื่องราว ชีวิต และธรรมชาติของมนุษย์ผ่านการแสดง ถ่ายทอดผ่านมนุษย์ ในบทบาทและการกระทำของตัวละคร สู่ผู้ชม โดยผู้ชมได้สัมผัส เรื่องราวชีวิตนั้นๆ ด้วยตนเองระหว่างชมการแสดง บางครั้งอาจไม่มีบทพูดไม่มีเรื่องราวแบบ วรรณกรรม แต่เป็นศิลปะการแสดงเคลื่อนไหวในนาฏกรรม ภาษาลีลาท่าทางและการแสดงออกของ นักแสดง ที่เน้นการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก นึกคิด ภายใต้จิตใจของตัวละครสิ่งที่ร่วงกาย

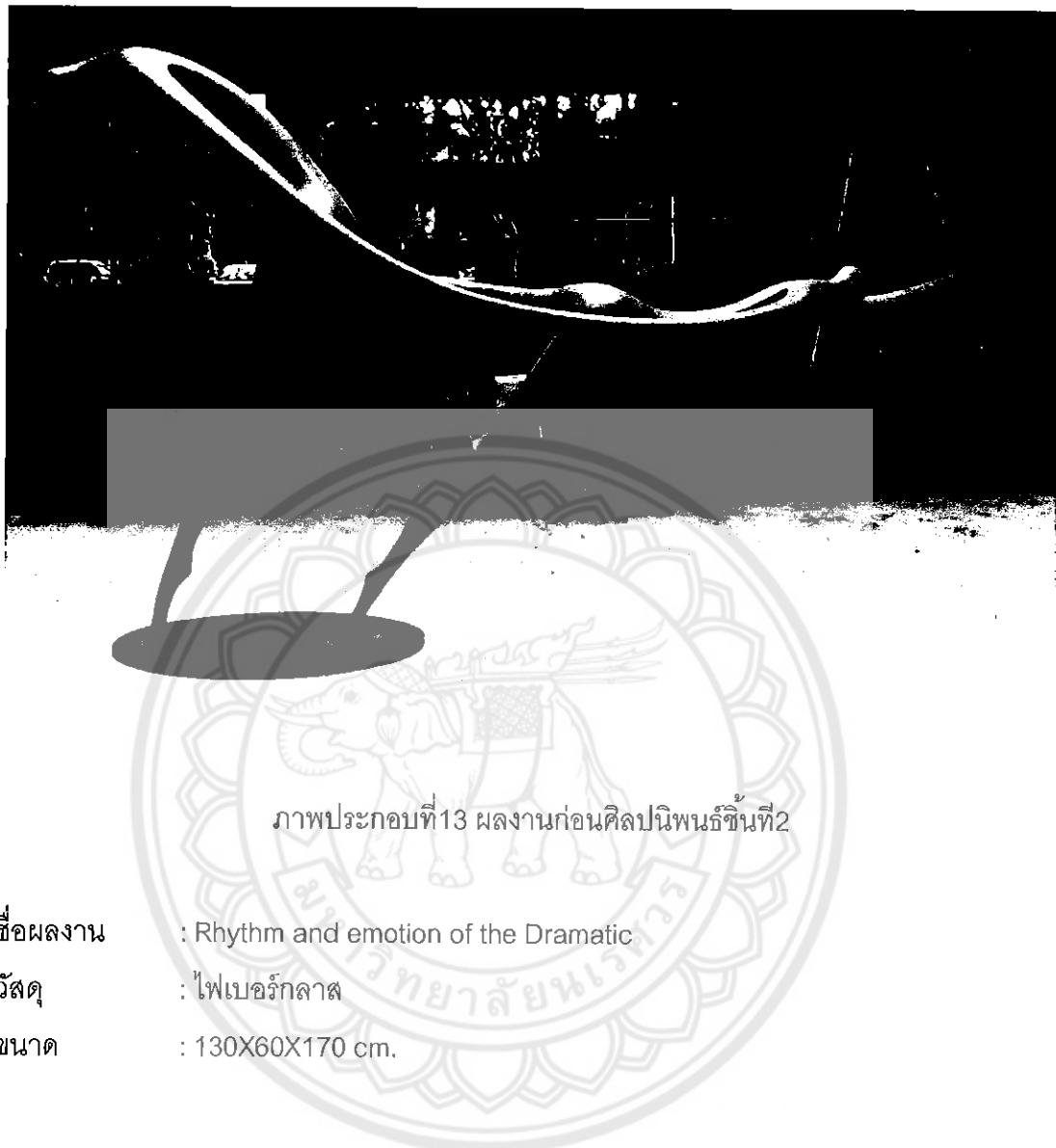
โดยเฉพาะศิลปะการแสดงเด่นรำ บัลลเเต่ เป็นการแสดงการเล่าเรื่องโดยไม่มีร้องคำพูดในการสื่อ ความหมาย จะเน้นการแสดงออกทางด้านลีลา และท่าทางที่เป็นตัวกลางในการสื่ออารมณ์ และ ความรู้สึกนั้นๆ จังหวะในการแสดงท่าทางถือว่าเป็นสิ่งสำคัญก่อให้เกิดความสมดุลของท่าทาง ร่างกายและกระตุนอารมณ์ความรู้สึกให้ผู้ชมรู้สึกตามลีลาท่าทางนั้นๆ โดยตัวนักแสดงจะเป็นผู้ กำหนดและจินตนาการขึ้น เพื่อให้จังหวะในการเคลื่อนไหวของสิ่งที่ร่วงกายในส่วนต่าง ได้สื่อ ความหมายและเนื้อร่องอารมณ์ของผู้ชมให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

การแสดงออกทางด้านอารมณ์และความรู้สึกไม่จำเป็นต้องพูดคุยหรือเขียนเป็นภาษาอักษร และศิลป์แต่ยังมีอีกศาสตร์ที่สามารถใช้สื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึงก็คิด โดยผ่านศิลปะการแสดง จากการศึกษาและค้นคว้าการสร้างสรรค์ศิลปะประเภทประติมากรวงช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ผ่านมาของ ข้าพเจ้า ทำให้ทราบว่าอารมณ์และความรู้สึกภายในของมนุษย์สามารถแสดงผ่านทางการแสดง บัลลังก์ได้หลากหลายรูปแบบอีกหนึ่งสามารถตอบโต้อารมณ์ความรู้สึกที่มีภายในได้เป็นอย่างดี โดยทำให้ จินตนาการไปถึงอารมณ์ต่างๆของมนุษย์ ที่มีความสุข มีความทุกข์ เสียใจ เศร้าใจ ดีใจ เจ็บปวด ฯลฯ จึงได้นำมาบรวมและสร้างสรรค์ผลงานประติมากรวงรูปแบบกึ่งယามธรรมในครั้งนี้

ภาพประกอบที่ 12 ผลงานก่อนศิลปะปืนพันธุ์ที่ 1

ชื่อผลงาน	: Rhythm and emotion of the Dramatic. No 1.
วัสดุ	: ไฟเบอร์กลาส
ขนาด	: 130X50X90 cm.

ภาพประกอบที่ 13 ผลงานก่อนศิลปินพิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน : Rhythm and emotion of the Dramatic
วัสดุ : ไฟเบอร์กลาส
ขนาด : 130X60X170 cm.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรค์นั้น ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการสัมพันธ์ ภาพของมนุษย์ การกระทำทางสังคมและการดำรงชีวิตในปัจจุบันของมนุษย์ที่อยู่ในรูปแบบของการผ่อนปรนเข้าหากัน(Accommodation) และการผสมกลมกลืน(Assimilation)เพื่อหาความสมดุลของสังคมสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสและรับรู้จากการศึกษาข้อมูลและประสบด้วยตัวเองจึงนำมาเป็นที่มาในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้

และด้วยความประทับใจในความงามในการแสดงอารมณ์ผ่านสรีระ ท่าทางของการแสดง Ballet ผู้สร้างสรรค์จึงได้นำปัญหาและที่มาของ การสร้างสรรค์ผนวกกับและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงถึงความงามในเรื่องของโครงสร้างสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ผ่าน รูปทรง อินทรี(Organic Form) และอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกผ่านภาษาสรีระจึงเกิดขึ้นตามการในรูปแบบประดิษฐกรรมที่มีเอกลักษณ์และสุนทรียภาพเฉพาะตน

ขั้นตอนและการประมวลความคิด

ในขั้นตอนของการประมวลความคิดสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ได้รวมรวมข้อมูลซึ่งเป็นปัจจัย หนึ่งต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากแหล่งข้อมูลจากบุคคลจริง, ภาพถ่าย, บันทึกการแสดง, หนังสือและตำราต่างๆ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษานั้นประกอบด้วยข้อมูลทั้งส่วนที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม

เนื้อหา คือ องค์ประกอบที่เป็นนามธรรมหรือโครงสร้างทางจิตตรกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปธรรมหมายถึงผลที่รับจากงานศิลปะ เนื้อหาประกอบไปด้วย เนื้อหาภายในและเนื้อหางานนอก เนื้อหาภายในหมายถึงทศนะธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในงาน คือเส้น น้ำหนัก ที่วาง พื้นผิว ส่วนเนื้อหางานนอกหมายถึงได้แก่ ข้อมูลที่เป็นผลศึกษาทางด้านการแสดงอารมณ์ต่างๆ เช่นทุกๆ สุข เศร้า ดีใจ เสียใจ ผ่านสรีระ การแสดงความรู้สึกนึกคิดผ่านท่าทางในการร่ายรำ การแสดงความรู้สึก (Positive) และการเคลื่อนไหวผ่านการแสดง

แนวเรื่อง คือ สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สร้างหามาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์งานศิลปะ ผลงานของผู้สร้างสรรค์มีแนวเรื่องเกี่ยวกับสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ การกระทำทางสังคมและการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่อยู่ในรูปแบบของ การผ่อนปรนเข้าหากันและการผสมกลมกลืน เพื่อหาความสมดุลของสังคม และนั้นเป็นความประทับใจของผู้สร้างสรรค์ที่ว่ามนุษย์เป็นสัตย์สังคม ที่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และลักษณะให้เกิดการดำเนินชีวิในปัจจุบัน

ในส่วนของแนวเรื่องในศิลปะนิพนธ์ชุดนี้คือความมีและความรู้สึกเคลื่อนไหวของน้ำหน้ารวม
สาгалที่มีลักษณะเด่นในรูปร่างรูปทรงที่แสดงออกถึงสมพันธ์ภาพของมนุษย์ที่ดำรงอยู่ร่วมกันเพื่อ
หาความสมดุลของมนุษย์ในสังคม

ขั้นตอนการแสดงออกทางรูปปัจารุ

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภาพถ่าย บันทึกการแสดง ดังกล่าวแล้ว จึงทำงาน
แยกแยะ ความสำคัญของข้อมูลเหล่านั้น และพิจารณา วิเคราะห์โดยคำนึงความเหมาะสมจากตัว
เนื้อหา เรื่องราวว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไรต่อแหล่งข้อมูล มีความเป็นไปได้ในจุดหมายที่จะ
สร้างสรรค์ผลงาน และสามารถแสดงแนวคิดต่อการแสดงออกในสร้างสรรค์ผลงานมาก่อนอย
เพียงใด จากนั้นก็เลือกภาพถ่ายที่มีองค์ประกอบ เนื้อหา มากด้วยมาตรฐานของค์ประกอบศิลป์โดย
อาศัยทฤษฎีทางด้านศิลปะการตัดตอนเสริมแต่งตามจินตนาการที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะสื่อและ
ตอบได้ความมีภายในจิตใจให้มากที่สุด

ภาพถ่ายที่ผ่านการวิเคราะห์ในข้างต้นมาแล้ว จะนำมาใช้เป็นสเก็ตซ์โครงสร้างภาพรวม
ของ ภาพร่าง ก่อให้เกิดสี รูปร่างรูปทรงตามจินตนาการทางความรู้สึกภายในจิตใต้สำนึกร่องผู้
สร้างสรรค์เพื่อจะนำเสนอผลงานตามแนวความคิดให้ได้มากที่สุด เพื่อนำมาขยายเป็นงานจริง
ต่อไป เมื่อผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ได้สำเร็จแล้ว เป็นที่น่าพอใจแล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์
วิจารณ์ร่วมกับคณาจารย์ผู้สอน

กลวิธีในการทำงาน

ในงานของข้าพเจ้านั้นขั้นตอนและกลวิธีในการทำงานนั้นเป็นการบันหล่อสิ่งสำคัญในการสร้างผลงานให้ซักจุงและนำเสนอเรื่องราวที่ต้องการแสดง ซึ่งการทำงานของข้าพเจ้าต้องตัดตอน รูปทรงอินทรีย์รูปที่ได้มาจากสรีระ ท่าทางของมนุษย์ ให้เรียนง่ายเป็นเหลี่ยมในบางที่ เป็นปริมาตรา กลมในบางส่วน โค้ง华ในบางจุด เพื่อนำเสนอความณ์ความอ่อนช้อย นุ่มนวล อ่อนโยนและขัด แต่งผลงานให้มีปริมาตรา มวล และพื้นผิวของผลงานให้เรียบดึงเพื่อที่จะให้เส้นที่วิ่งอยู่ภายในไม่ สะดุดเพื่อนำเสนอความเคลื่อนไหวของผลงาน

ขั้นตอนการทำงาน

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากภาพถ่าย, วีดีโอบันทึกภาพ, ภาพยนตร์ และหนังสือ

ภาพประกอบที่ 15. ภาพข้อมูล

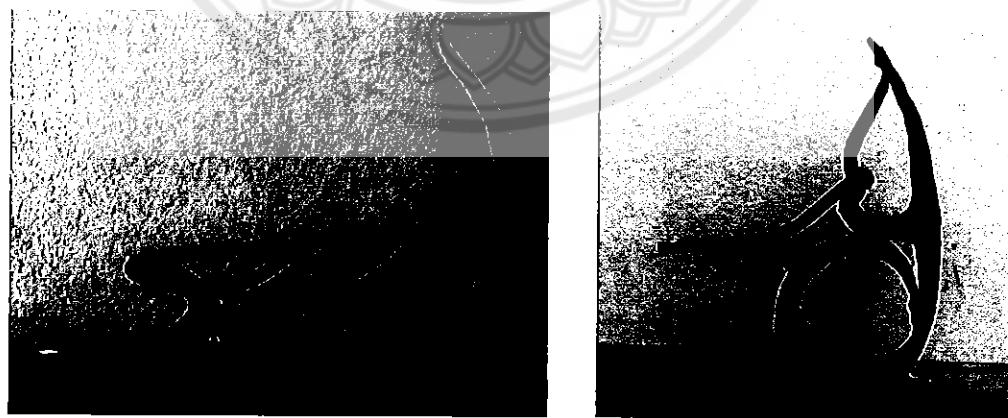
2. สเก็ตช์ภาพร่าง

ผู้สร้างสรรค์รวมข้อมูลในการสร้างสรรค์และนำมาประมวลผลเป็นภาพสเก็ตช์ 2 มิติ โดยการจัดองค์ประกอบศิลป์และตัดทอนรูปทรงตามแนวความคิด

ภาพประกอบที่ 16. ภาพสเก็ตช์ 2 มิติ

3. พัฒนาสเก็ตภาพร่างเป็นสเก็ตช์ 3 มิติ (Model)

ภาพประกอบที่ 17. สเก็ตช์ 3 มิติ (Model)

4. ขยายสเก็ตซ์ 3 มิติ (ขนาดเท่าจริง)

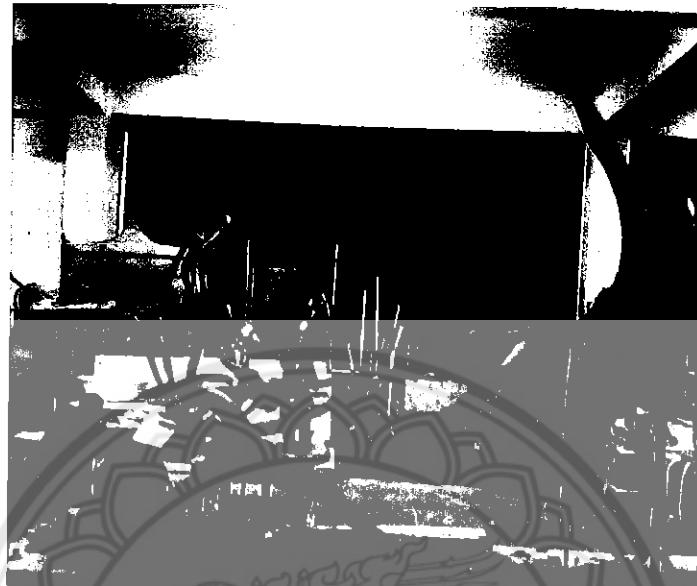
ภาพประกอบที่ 18. สเก็ตซ์ 3 มิติ (ขนาดเท่าจริง)

5. ชิ้นโครงสร้างเหล็ก

ภาพประกอบที่ 19. โครงสร้างเหล็ก

6. ขึ้นดิน ผู้สร้างสรรค์จะปั้นดินตามสเก็ตซ์ที่ได้ขยายขนาดเท่าจริง

ภาพประกอบที่ 20. ปั้นดินขนาดเท่าจริง

7. ทำพิมพ์ หล่อ ผู้สร้างสรรค์จะทำการแบ่งพิมพ์โดยแผ่นอลูมิเนียมทำพิมพ์โดยปูนพลาสเตอร์ และหล่อผลงานด้วยวัสดุไฟเบอร์กลาส

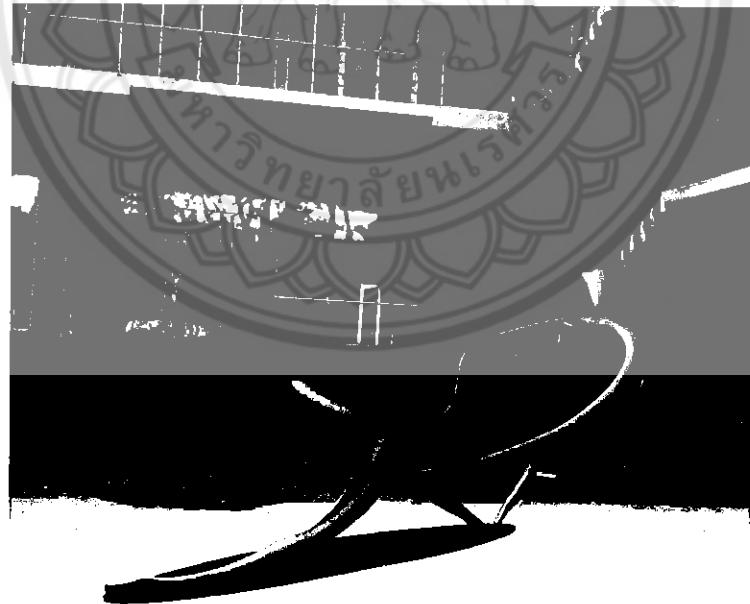
ภาพประกอบที่ 21. ทำพิมพ์ปูนพลาสเตอร์

8. ขัดแต่ง ทำสี ผู้สร้างสรรค์ขัดแต่งด้วยวัสดุเคมีเป็น

ภาพประกอบที่ 22. ขัดแต่งผลงานและทำสี

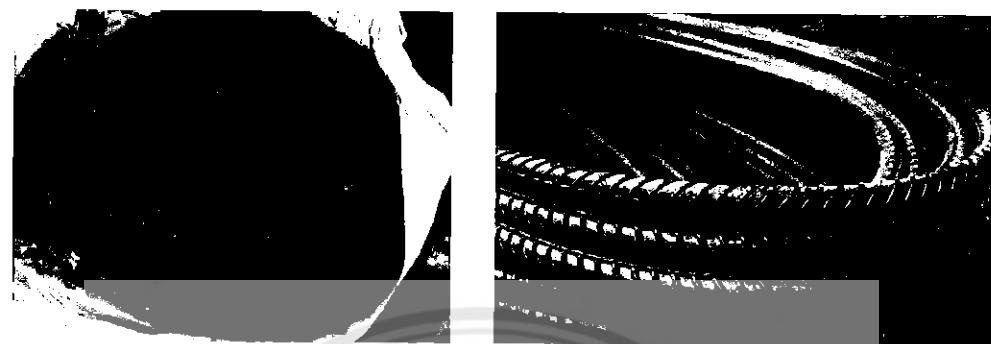
9. นำเสนอผลงาน

ภาพประกอบที่ 23. นำเสนอผลงาน

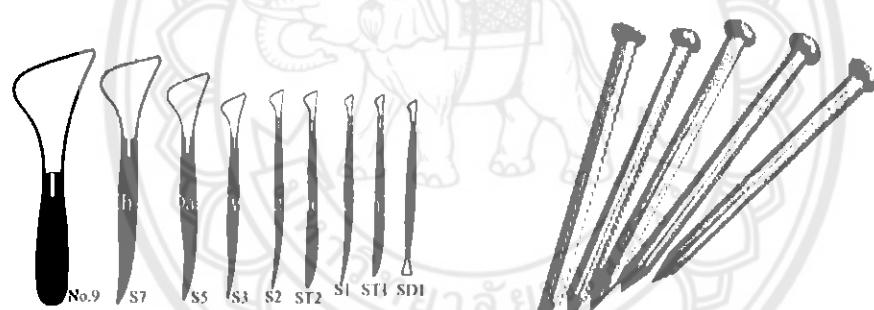
ส่วนประกอบทางวัสดุ

วัสดุมีดังนี้

ดินเหนียว

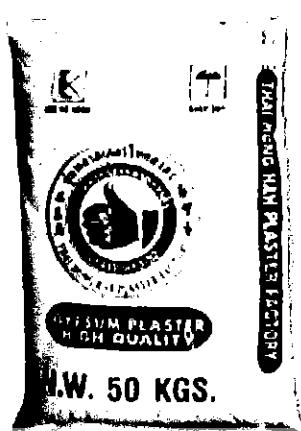
เหล็กเส้น

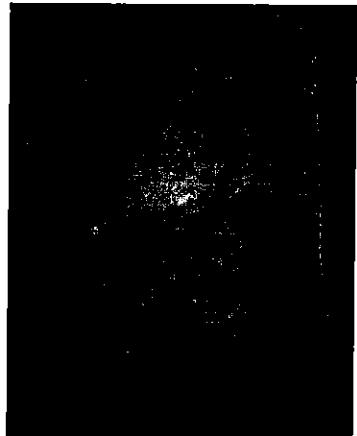
ชุดเครื่องมือปืน

ตะปู

ภาพประกอบที่ 24. วัสดุและอุปกรณ์สำหรับบันดิน

ปูนปลาสเตอร์

กระสอบปูน

ภาพประกอบที่ 25. วัสดุและอุปกรณ์สำหรับทำพิมพ์

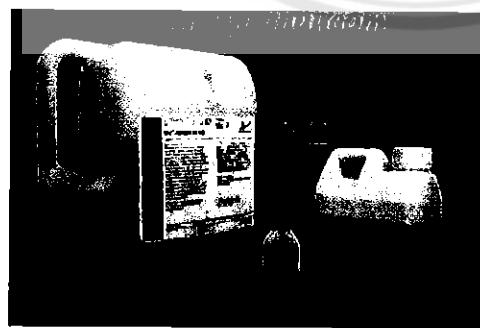
น้ำยาหล่อเรซิน

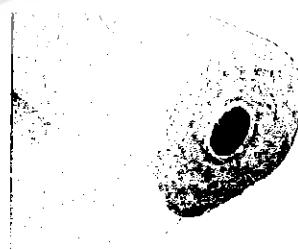
ผงหัดคัม

ตัวเมือง (โคลบอล)

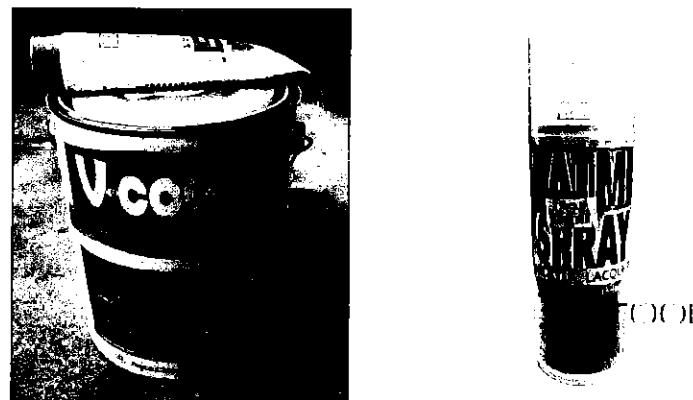

ตัวทำปฏิกิริยาแข็ง(Hard)

ไยแก้ว

ภาพประกอบที่ 26. วัสดุและอุปกรณ์หล่อไฟเบอร์กลาส

เคนีเปา

สีสเปรย์

สีอะคริลิก

ภาพประกอบที่ 27. วัสดุและอุปกรณ์ขดแต่งและทำสี

ภาพสเก็ตซ์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.

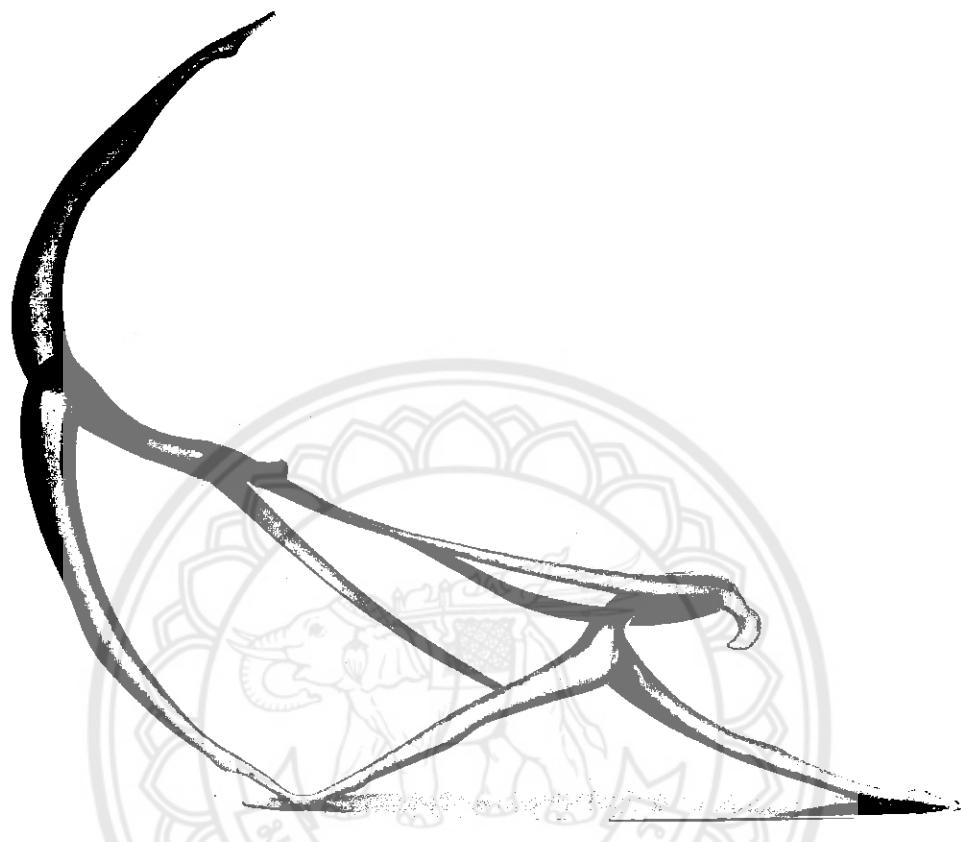

ภาพประกอบที่ 28. สเก็ตซ์ 2 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.

ภาพประกอบที่ 29. สเก็ตซ์ 3 มิติ (Model) ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 30. ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1.

ชื่อผลงาน	: สัมพันธ์ภาพของมนุษย์ No. 1
วัสดุ	: ไฟเบอร์กลาส
ขนาด	: 165X65X200 cm.

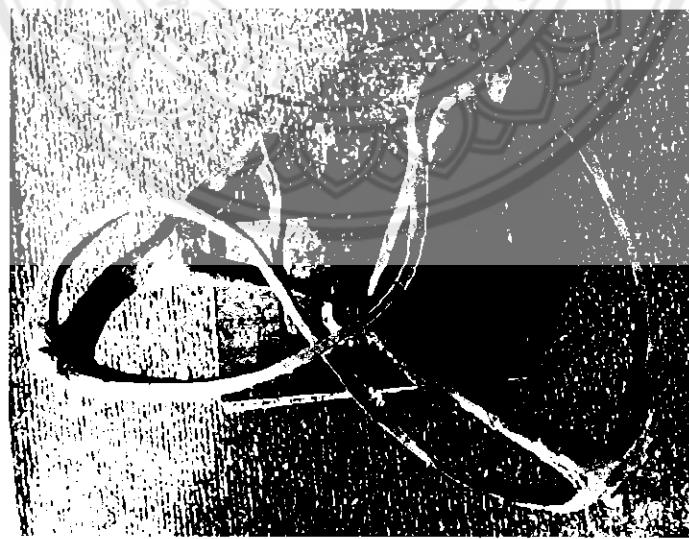
ภาพประกอบที่ 31. ผลงานศิลปะปืนพนัชช์ที่ 1

ชื่อผลงาน : สัมพันธ์ภาพของมนุษย์ No.1
วัสดุ : ไฟเบอร์กลาส
ขนาด : 165X65X200 cm.

ภาพสเก็ตซ์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.

ภาพประกอบที่ 32. (Model) สเก็ตซ์ 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.

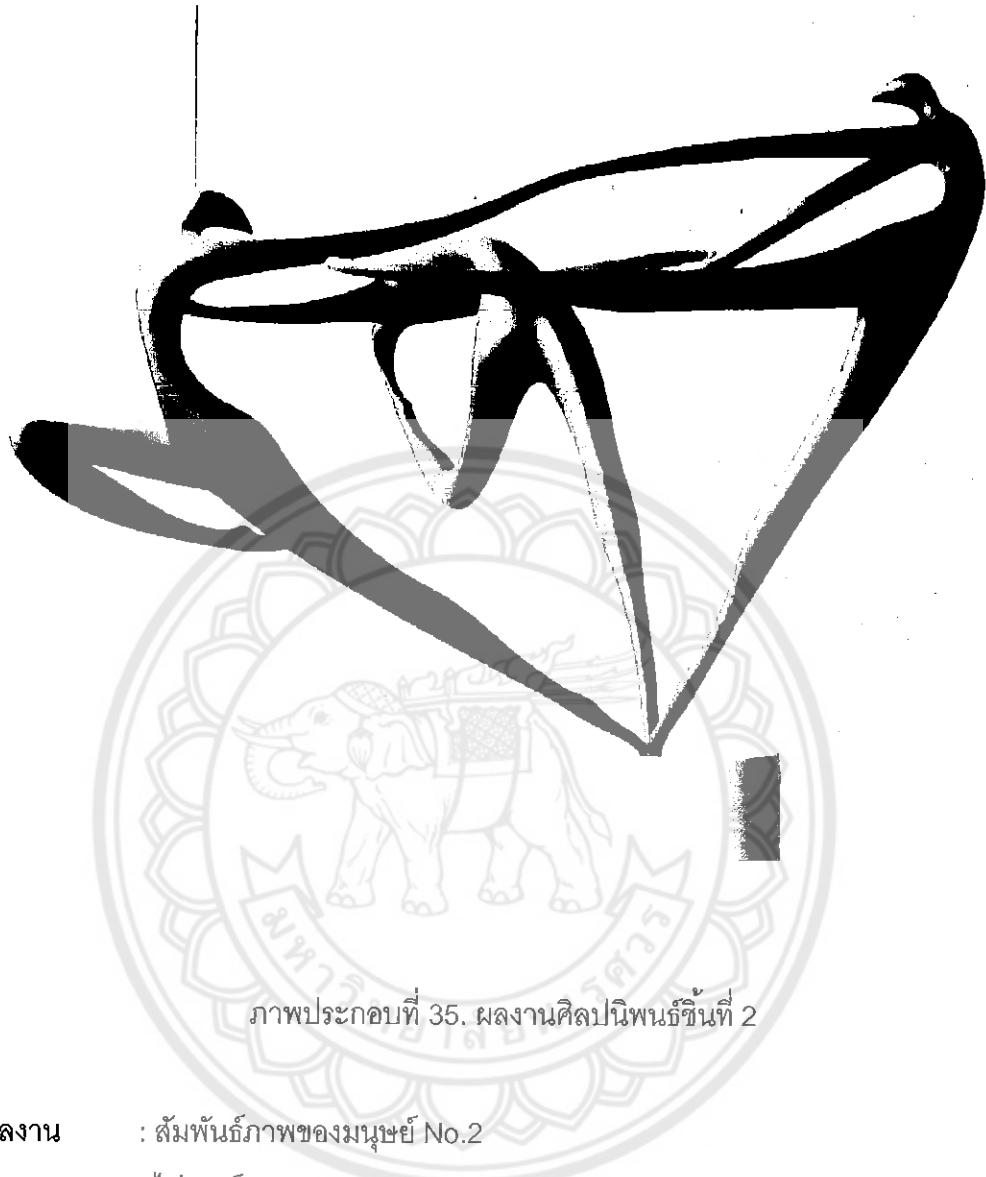
ภาพประกอบที่ 33. (Model) สเก็ตซ์ 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2.

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 34. ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : สมพันธ์ภาพของมนุษย์ No.2
วัสดุ : ไฟเบอร์กลาส
ขนาด : 140X130X130 cm.

ภาพประกอบที่ 35. ผลงานศิลปินพนธ์ชันท์ ที่ 2

ชื่อผลงาน : สัมพันธ์ภาพของมนุษย์ No.2

วัสดุ : ไฟเบอร์กลาส

ขนาด : 140X130X130 cm.

ภาพสเก็ตซ์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.

ภาพประกอบที่ 36. (Model) สเก็ตช์ 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.

ภาพประกอบที่ 37. (Model) สเก็ตช์ 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3.

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 38. ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : สัมพันธ์ภาพของมนูหะ No.3
วัสดุ : ไฟเบอร์กลาส
ขนาด : 100X110X165 cm.

ภาพประกอบที่ 39. ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : สมพันธ์ภาพของมนุษย์ No.3
วัสดุ : ไฟเบอร์กลาส
ขนาด : 100X110X165 cm.

บทที่ 4

การรายงานผลและวิเคราะห์คุณค่าทางศิลปะของศิลปะนิพนธ์

1. ขั้นตอนการแสดงออกด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements)

เนื่องจากเนื้อหาและแนวโน้มใดๆ ในนิพนธ์ มีที่มาจากการท่องเที่ยว ในการแสดงอารมณ์ผ่านการแสดง นำภูมิประเทศของนามธรรม ทำให้การแสดงออกและถ่ายทอดความรู้สึก ที่มี ต่อภายนอกในจิตใจนั้นต้องแสดงออกมาโดยผ่านทางทัศนธาตุ

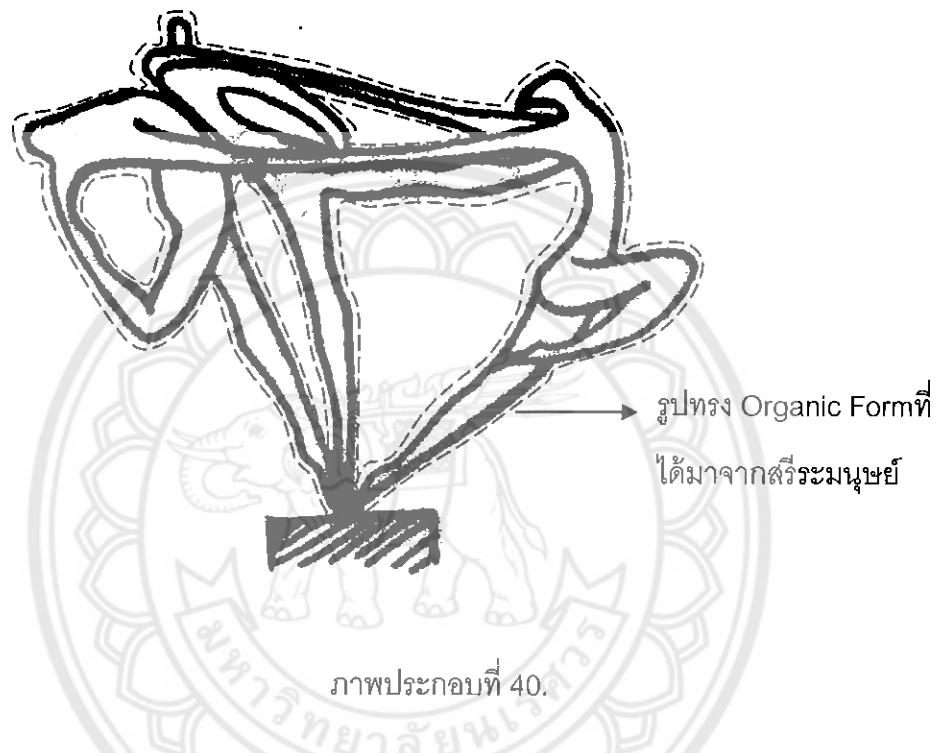
2 หลักการองค์ประกอบศิลปะ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ สัมพันธ์ภาพของมนุษย์ ผู้สร้างสรรค์สร้างเอกภาพ (Unity) ด้วย การตัดตอนรูปทรงที่ได้มาจากสรีระมนุษย์ให้เรียบง่ายและประسانกกลมกลืนกันด้วยทิศทางของ รูปทรง ขนาดของรูปทรงที่มีเล็ก ใหญ่ หนา บาง ก่อให้เกิดการขัดแย้ง(Opposition) และจังหวะ (Rhythm) ในขณะเดียวกัน ความเป็นเด่น(Dominance)เกิดจากเส้นโครงสร้างของรูปทรงที่ เคลื่อนไหวและน้ำหนักของแสงเงา(Tone)ที่สนับสนุนให้งานค่าน้ำหนักและมีการเคลื่อนไหวมากขึ้น

3 หลักวิเคราะห์รูปทรง

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ สัมพันธ์ภาพของมนุษย์ ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงที่เป็นอินทรียรูป (Organic Form) ได้มาจากเส้นโครงสร้างจากสรีระร่างของมนุษย์ ขณะกำลังทำการแสดงเส้น โครงสร้างมีทั้งประسانกกลมกลืนและขัดแย้งในเชิงกัน ลักษณะของรูปทรงเป็น มวล (Mass) ผสม รูปทรงแตกแขนง (Skeletal Form) ผู้สร้างสรรค์ มีการตัดตอนเสริมแต่งให้รูปทรงคล้ายเรียบง่าย เป็นในลักษณะรูปแบบศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi-abstract)

รูปทรง(Form) คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนะธาตุซึ่งรูปทรงจะประกอบไปด้วย เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง สี และพื้นผิว รูปทรงประกอบไปด้วย 2 ส่วน โครงสร้างทางรูป และโครงสร้างทางวัตถุ

ในงานของผู้สร้างสรรค์รูปทรงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการขักจูงให้ผู้ชมเข้าสู่เรื่องราวและเนื้อหา เพราะรูปทรงเหล่านี้ถูกสร้างโดยการอ้างอิงจากภาพถ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องราว ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงที่เป็นอินทรีรูป (Organic Form) ที่ได้มาจากศิริระร่างของมนุษย์ขณะกำลังทำการแสดงผู้สร้างสรรค์ลักษณะของรูปทรงเป็น มวล (Mass) ผสมแตกแขนง (Skeletal Form) และมีการตัดตอนเสริมแต่งให้รูปทรงคลี่คลายเป็นผลงานในรูปแบบประติมากرومกื่นนามธรรม (Semi-abstract)

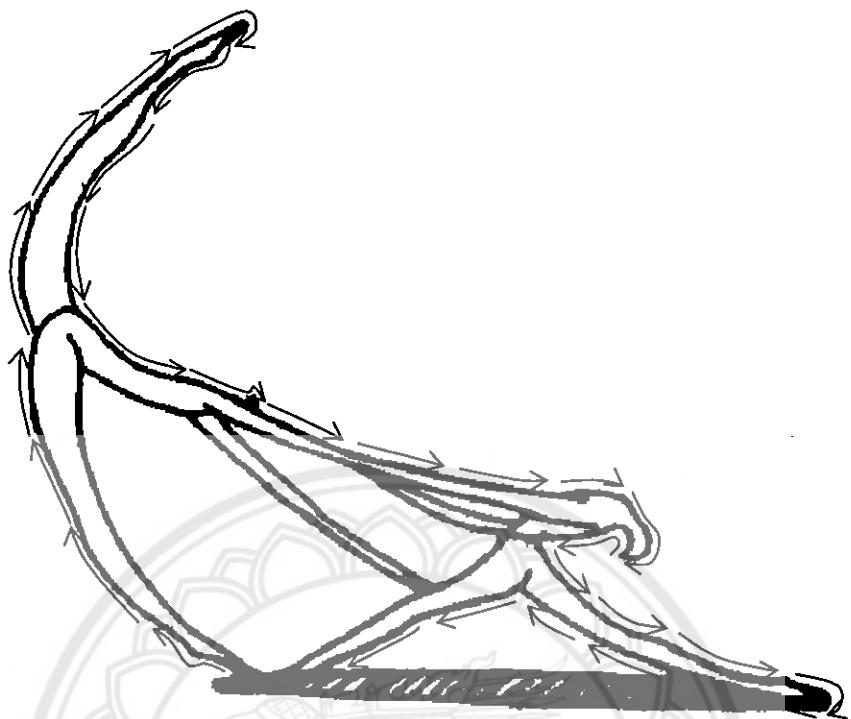
เส้น(Line) เป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศศิลป์ทุกแขนงแม้แต่ในงานประติมากรรมซึ่งส่วนมากจะแสดงออกด้วยวัสดุและปริมาตร แต่ก็ยังคงประกอบขึ้นด้วยมวลของรูปทรงกับเส้นรูปนอกที่สมบูรณ์ คำจำกัดความของเส้นมีดังนี้

- 1.เส้นเกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาว
- 2.เส้นเป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก และขอบเขตของสี
- 3.เส้นเป็นขอบเขตของกลุ่มสิ่งของ หรือรูปทรงที่รวมกันอยู่เป็นโครงสร้าง

ภาพประกอบที่ 41.

ในงานผู้สร้างสรรค์มีการใช้เส้นโครงสร้าง(Structural Line) คือเส้นที่เป็นโครงสร้างภายในที่มองไม่เห็นด้วยตา เป็นเส้นที่มีความสำคัญมากในงานเป็นเส้นที่มีอำนาจงานทำที่ให้ความรู้สึกแข็งแรง สมดุลเลื่อนไหวและหยุดนิ่ง เส้นโครงสร้างในงานมีหลายลักษณะทำให้ภายในการเกิดความรู้สึกดังนี้ เส้นตรงให้ความรู้สึกแข็งแรง เส้นเฉียงให้ทิศทางของรูปทรง และเส้นโค้งที่ให้ความรู้สึกให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 42.

ในงานผู้สร้างสรรค์มีการใช้เส้นรูปออบนอกของรูปทรง(outline) เป็นเส้นที่แสดงขอบเขตของงานผู้สร้างสรรค์ เป็นเส้นที่มีลักษณะโค้งตามสิริร่วงของมนุษย์เป็นเส้นที่เกิดขึ้นจากการผ่านการตัดทอนรูปทรงของผู้สร้างสรรค์ และเส้นลักษณะโค้งที่ลื่นไหลในผลงานทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวที่มุ่งมั่น

น้ำหนัก(Tone) หน้าที่ของน้ำหนัก ให้ความแตกต่างระหว่างรูปแบบหรือรูปทรงกับที่ว่าง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยการนำสายตาของผู้ดู บริเวณที่น้ำหนักตัดกันจะดึงดูดความสนใจไปในงานของผู้สร้างสรรค์น้ำหนักเกิดจากแสงและเงา(Tone) ซึ่งเกิดจากบริเวณที่ถูกแสงสว่าง และบริเวณที่เกิดเป็นเงาของวัตถุ คุณลักษณะของน้ำหนักมีดังนี้

1. ให้ความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง
2. ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เกิดจังหวะ ความงามสะดุกด่า
3. ให้ความรู้สึกเป็น 2 มิติ แกรูปร่าง และความเป็น 3 มิติแกรูปทรง
4. ทำให้เกิดระยะความตื้น - ลึก และระยะใกล้ - ไกลของผลงาน
5. ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของผลงาน

ภาพประกอบที่ 43.

ภายในงานของผู้สร้างสรรค์มีรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) ที่ได้มาจากการสร้างร่างของมนุษย์ทำให้ค่า�้าหนักที่เกิดจาก Organic Form เกิดการไล่ค่า�้าหนักจากเข้มไปอ่อนทำให้ค่าน้ำหนักลดลงส่วนสถานที่กันจนเกิดความนุ่มนวลของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 44.

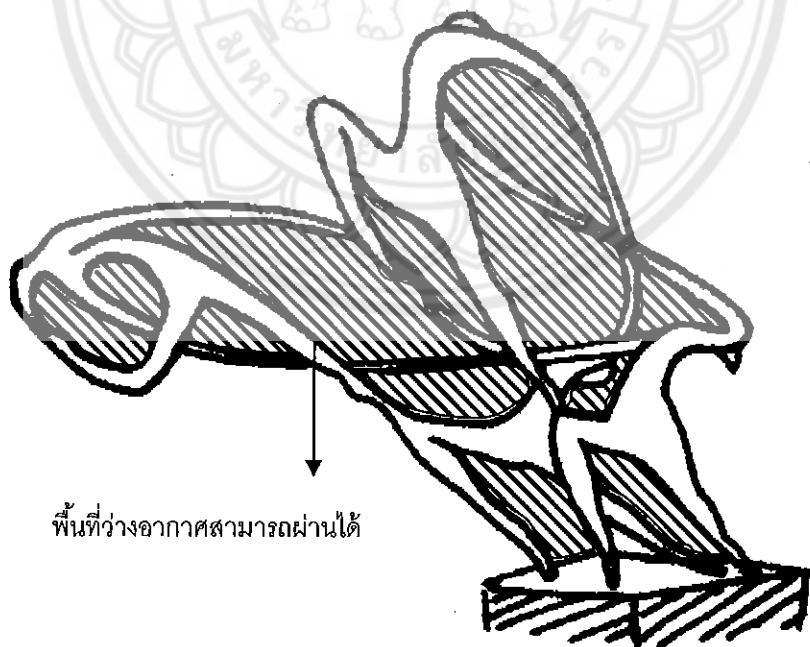
ภายในงานของผู้สร้างสรรค์มีรูปทรงเรขาคณิต(Geometric form) ที่เกิดจากการตัดทอนรูปทรงที่ได้มาจากสรีระของมนุษย์จึงเกิดค่า�้าหนักที่ตัดกัน เพราะเกิดจากรูปทรงที่ตัดกันจึงทำให้ค่าน้ำหนักที่เกิดขึ้นมีความรุ้สึกแข็ง

ที่ว่าง (Space) คือ ที่ว่างเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ที่ว่างมีอยู่ทั่วไปจะมีมิติกว้าง ยาว ลึกที่หมายขอบเขตได้ ที่ว่างเป็นที่ศนะธาตุที่มีบทบาทสำคัญมากในองค์ประกอบของรูปทรง บริเวณว่างในงานทัศนศิลป์ เป็นบริเวณว่างที่ถูกควบคุมให้ดำเนินไปตามที่ผู้ทำงานต้องการ ลักษณะของบริเวณว่างมี 2 ลักษณะ คือ

1.บริเวณว่างจริง (Physical Space) หรือบริเวณว่างทางกายภาพ หมายถึง บริเวณว่างที่ปรากฏจริงในงาน ประดิษฐกรรม หรือสถาปัตยกรรม เป็นบริเวณว่างที่สามารถรับรู้สัมผัสได้

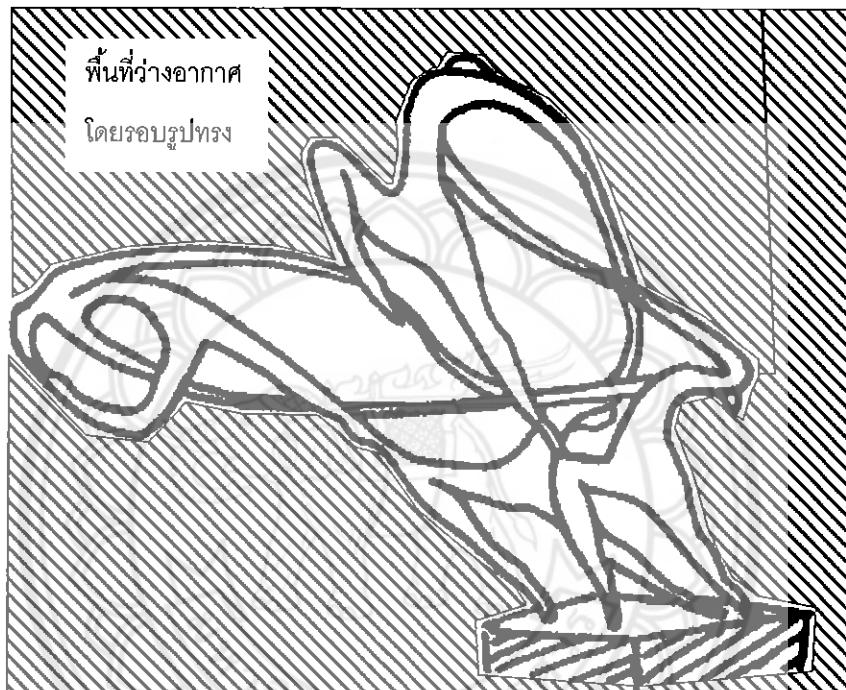
2.บริเวณว่างลงตา (Pictorial Space) หมายถึง บริเวณว่างที่ปรากฏในงานจิตกรรรม ศิลปะภาพพิมพ์ เป็นบริเวณว่าง 3 มิติแสดงความกว้าง ความยาว และความลึก ในลักษณะลงตา บริเวณว่างลักษณะนี้จะเรียกอีกนัยหนึ่งว่าบริเวณว่างแบบรูปภาพ ประดิษฐกรรมจึงมีพื้นที่ว่าง(Space)แบ่งได้ 3 ส่วนดังนี้

- 1.พื้นที่ว่างอากาศโดยรอบรูปทรง คืออากาศโดยรอบของรูปทรงที่เป็นที่ว่างรูปแบบหนึ่ง
- 2.พื้นที่ว่างของระนาบ คือพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นบนตัวงาน
- 3.พื้นที่ว่างรูปแบบเปิด คือบริเวณภายในของนั้นมีช่องว่างให้บรรยายศาสไหล่อได้

ภาพประกอบที่ 45.

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์มีที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างชูปเปิดที่อากาศสามารถไหลผ่านได้ เนื่องจากผลงานของผู้สร้างสรรคนั้นได้เป็นงานประดิษฐกรรมที่ได้แรงบัลดาลใจที่ได้มาจากการศึกษา มุขย์ที่กำลังทำการแสดงลักษณะท่าทาง จึงมีซ่องว่างให้อากาศได้ไหลผ่านเพื่อให้ผลงานดูเคลื่อนไหวไปกับบรรยากาศ

ภาพประกอบที่ 46.

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์มีที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างอากาศโดยรอบรูปทรง เป็นพื้นที่เกิดจากรูปแบบของที่ว่างแบบรูปปิด พื้นที่ว่างรอบนอกของผลงานนั้นสำคัญต่องานประดิษฐกรรม เพราะที่ว่างแบบนี้จะให้พลังเคลื่อนไหวลักษณะตึงเรียบและวิงอยู่รอบรูปทรงตลอดเวลา

พื้นผิว (Texture) คือ ลักษณะพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจะบัดดองหรือมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด

ลักษณะผิวมี 2 ชนิด

- 1.ลักษณะผิวที่เราجبต้องได้ เช่น กระดาษทราย ผิวส้ม แก้ว
- 2.ลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อมองรู้สึกว่าหยาบ หรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจะบัดดองแล้ว กลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ

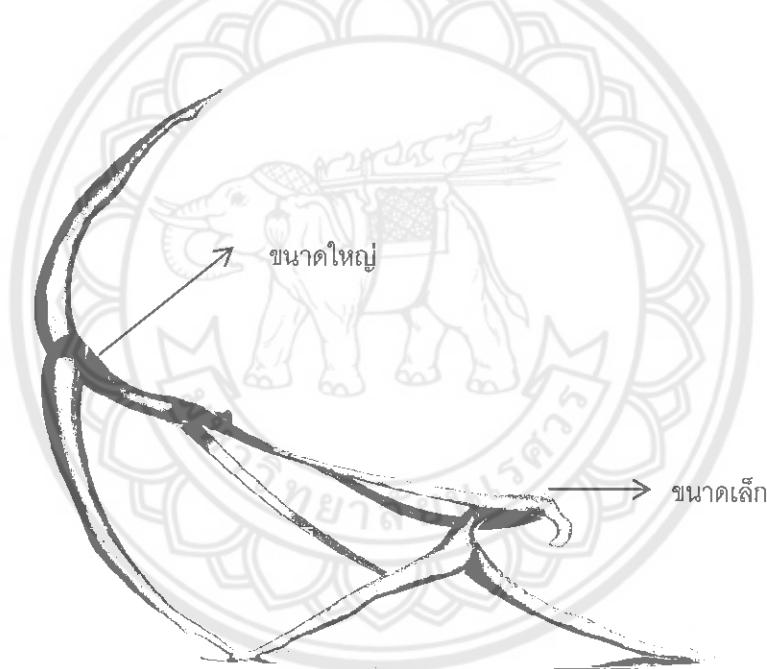
ภาพประกอบที่ 47.

ผลงานผู้สร้างสรรค์มีลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น ผิวเรียบ ตึง เหตุเพราะในการสร้างสรรค์งานศิลปะจะต้องคำนึงถึงเรื่องของพื้นผิวให้เข้ากับเนื้อหา หรือเรื่องราว ผิวเรียบเป็นมันตึง สามารถบ่งบอกถึงความเคลื่อนไหวและนุ่มนวลของผลงาน

ขนาดและสัดส่วน (Dimensions&Proportion)

ขนาด (Dimensions) หมายถึง ลักษณะของวัตถุ ที่จะเขียน คือ มีลักษณะใหญ่เล็ก กว้างแคบ ตามที่เราปรับรูปได้ ตามหลักการมองเห็นภาพด้วยสายตา ของเราคือ วัตถุนิดเดียว กันขนาดเท่ากัน อยู่ไก่ลักษณะมีขนาดใหญ่กว่าวัตถุที่อยู่ใกล้ ออกไป และยิ่งอยู่ไกลมากเท่าไร ก็ยิ่งเล็กลงไปจนมองไม่เห็น

สัดส่วน (Proportion) หมายถึง การจัดภาพ หรือ การเขียนภาพให้ได้ขนาดและที่ส่วนๆ กัน เกิดความสมส่วน ซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดความสมพันธ์กันด้วยดี ใน การปฏิบัติงานศิลปะ สัดส่วนมี ความสำคัญมาก จะต้องมีความสมพันธ์กับขนาดเป็นอย่างดีด้วย ขนาดและสัดส่วนมีความสมพันธ์ กับรูปร่าง – รูปทรง เมื่อเรานำรูปร่าง รูปทรง มาจัดองค์ประกอบเข้าด้วยกัน จะทำให้เกิดความรู้สึก ดังนี้

ภาพประกอบที่ 48.

ภายในงานของผู้สร้างสรรค์ขนาดเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจ เพราะ รูปทรงในงานของผู้สร้างสรรค์มีลักษณะของการดึงและการรังกันของรูปทรงที่มีขนาดต่างกัน ขนาด ที่ต่างกันจะก่อให้เกิดความขัดแย้งกันในรูปทรงและความรู้สึก ส่วนขนาดที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ให้ความรู้สึกกลมกลืน

ทิศทาง (Direction) หมายถึง ลักษณะที่แสดงให้รู้ว่าการออกแบบนั้นมีลักษณะอย่างไรพับเห็นไปในทิศทางใด และให้ความรู้สึกว่าการออกแบบนั้นมีลักษณะเช่นใด นอกจากนี้ การออกแบบโดยคำนึงทิศทางนี้จะช่วยให้รู้สึกเคลื่อนไหวได้ด้วย

ภาพประกอบที่ 49.

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นมีทิศทางของรูปทรงชัดเจน เพราะจากลักษณะรูปทรงเป็นลักษณะของการดึงและการรั้งกันของรูปทรงทำให้มีทิศทางสองด้านคือผุ่งไปด้านหน้า พุ่งสูงขึ้นทางด้านบน และถูกรั้งกลับไปทางด้านตรงกันข้ามทำให้ผลงานเกิดทิศทางที่นำเสนอจำนวนมากขึ้น จากทิศทางที่เกิดขึ้นภายในงานของผู้สร้างสรรค์เป็นลิ่งที่เกิดขึ้นตามลักษณะสัมพันธภาพของมนุษย์ที่มีต่อกันในสังคม

ทัศนธาตุและรูปร่างรูปทรงทวงเหล่านี้ถูกตัดทอนและสร้างสรรค์ใหม่โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกภายในบวกเข้ากับเนื้อหาที่ได้แรงบัลดาลใจของผู้สร้างสรรค์และการใช้เทคนิคเฉพาะตัวสร้างรูปทรงบางส่วนภายในให้มีความซัดเจนบ้าน ไม่ซัดเจนบ้าน ดูแล้วคุณเครื่องบ้าง ไม่คุณเครื่องบ้าง เพราะผู้สร้างสรรค์ทำงานอยู่บนรูปแบบกึ่งนามธรรมตามแนวความคิดและเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจ

4 หลักการวิเคราะห์เนื้อหา

แนวความคิดผู้สร้างสรรค์มีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องสัมพันธภาพของมนุษย์ ความคงดงดามของการพึ่งพาอาศัย การอุ่นร่วมกัน จึงนำความประทับใจในการแสดงนาฏยกรรมมาเป็นสื่อแทนในการนำเสนอเรื่องราวของสัมพันธภาพของมนุษย์

แนวเรื่องผู้สร้างสรรค์ได้แนวเรื่องเกี่ยวกับสัมพันธภาพของมนุษย์ที่มีต่อกันในสังคมและมีความรู้สึกในทางบวก(Positive) การผ่อนปรนเข้าหากัน(Accommodation) และการผสมกลมกลืน(Assimilation) เพื่อสร้างและหาความสมดุล ในผลงานประติมกรรม

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาด้านคัวการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อเรื่องสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ (The human of relationship) เป็นการนำเสนอแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในโครงสร้างสัมพันธ์ภาพของมนุษย์ที่มีตอกันถ่ายทอดผ่านศิลปะการแสดงผู้สร้างสรรค์เองสร้างสรรค์เป็นผลงานประดิษฐกรรมแบบกิ่งนามธรรมโดยผ่านสื่อระท่าทางของมนุษย์ และผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และการตัดตอนรูปทรงให้เป็นรูปร่างรูปทรงที่เรียบง่าย

โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ไม่เพียงแค่ในกระบวนการทำงานสร้างสรรค์เท่านั้นรวมไปถึงการใช้ชีวิตของผู้สร้างสรรค์เองด้วย เมื่อเกิดการเรียนรู้ยอมทำให้เกิดการพัฒนาในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้อย่างระบบในภาคเอกสาร

จากการทำงานศิลปะนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานทั้งภาคชิ้นงานจริงและภาคเอกสารจะสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาศิลปะทัศนศิลป์ได้ และไม่ว่าคุณค่าของผลสำเร็จจะอยู่ในระดับใดผู้สร้างสรรค์จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

- ด้านวัสดุ**
- ข้อดี ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุไฟเบอร์กลาสซึ่งมีน้ำหนักเบา มีผลดีต่อการขนย้ายและไม่เสียงต่อการชำรุด
- ข้อเสีย วัสดุไฟเบอร์กลาสมีราคาแพง และตัววัสดุมีเนื้อที่แข็งมากต่อการขัดแต่ง วิธีแก้ไข เพิ่มระยะเวลาในการทำงานมากขึ้นเพื่อเพื่อเวลาในการขัดแต่งและให้เครื่องหุ่นแรง
- ด้านเทคนิค**
- ข้อดี เทคนิคปั้นหล่อเป็นเทคนิคที่สามารถกำหนดระยะเวลาการทำงานได้
- ข้อเสีย กระบวนการหล่อเป็นกายและใช้กระบวนการที่อันตรายต่อสุขภาพ วิธีแก้ไข ใช้อุปกรณ์ที่สามารถป้องกันอันตรายจากการหั่น
- ความคิด**
- ข้อดี ผู้สร้างสรรค์ทำงานอยู่บนพื้นฐานของการคิดบวก ทำให้มีความสุขกับการทำทำงานศิลปะนิพนธ์
- ข้อเสีย ผู้สร้างสรรค์ยังคงมีความคิดติดกับ Figure ทำให้การสร้างสรรค์ผลงานไม่คล่องตัวและตัดตอนได้ดีเท่าที่ควร
- วิธีแก้ไข ฝึกฝนในการคิดและศึกษางานศิลปะเพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานในชุดต่อไป
- พื้นที่ปฏิบัติงาน**
- ข้อดี สามารถเข้าใช้ได้ตลอด 24 ชั่วโมงและมีอุปกรณ์ให้ยืมใช้ได้
- ข้อเสีย เนื่องจากพื้นที่เป็นที่โล่งบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาสบกวนตอนทำงานได้ อุปกรณ์ในการทำงานที่ทางคณะมีก็ไม่เพียงพอต่อนักศึกษา แสงสว่างไม่เพียงพอ และไฟฟ้าในการทำงานไม่พอต่อนักศึกษา
- วิธีแก้ไข พยายามทำงานให้เสร็จภายในเวลากลางวันเพื่อการมองเห็นที่ดี ต่อไฟฟ้าในส่วนที่นักศึกษาเองจำเป็นต้องใช้ และหาซื้ออุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอ

บรรณานุกรม

ชุด นิมสโน(2537)..องค์ประกอบของศิลปะ. (พิมพ์ครั้งที่ 4).บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช
กรุงเทพมหานคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัย ตะติยะ.(2547). ประดิษฐ์พื้นฐาน . (พิมพ์ครั้งที่ 1). นจก.เอมี เทลาดีง
กรุงเทพมหานคร

รองศาสตราจารย์วุฒิ วัฒนสิน.(2549).ประวัติศาสตร์ศิลปะ.(พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ:สีบ
ประจำ 2552

ART RECOED (2545).เรื่องต้องรู้ของประติมากรรม.ฉบับ 13:26 บริษัทอัมรินทร์บุคเค็นเตอร์
กรุงเทพมหานคร

<http://www.novabizz.com/NovaAce/Relationship/Interpersonal.htm>

<http://color.prc.ac.th/newart/webart/composition.html>

ภาพข้อมูล Google

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวญาติมา กระสินธ์
เกิด	วันจันทร์ที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2534 จ.สุราษฎร์ธานี
ที่อยู่	12/6 หมู่ 5 ต.ดอนสัก อ.ดอนสัก จ.สุราษฎร์ธานี 84220
ติดต่อ	โทร 086-9301331 E-Mail yatima_sculpture@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2538-2540	อนุบาล 1-3 โรงเรียนธิดาแม่พระ จ.สุราษฎร์ธานี 317/19 ถนน ตลาดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000 ติดต่อ 077-272572
พ.ศ.2541-2546	ประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนธิดาแม่พระ จ.สุราษฎร์ธานี 317/19 ถนน ตลาดใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000 ติดต่อ 077-272572
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกาญจนากิจเฉกวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี 159 หมู่ที่ 6 ถนน เพชรเกษม ตำบลเลม็ด อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84110 ติดต่อ 077-435200
พ.ศ.2548-2549	มัธยมศึกษาปีที่ 2-3 โรงเรียนเทพศิรินทร์นนทบุรี จ.นนทบุรี 86 หมู่ 2 ถนนกาญจนากิจเฉก นนทบุรี จังหวัด นนทบุรี 11130 ติดต่อ 02-9851995
พ.ศ.2550-2552	มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเทพศิรินทร์นนทบุรี จ.นนทบุรี 86 หมู่ 2 ถนนกาญจนากิจเฉก นนทบุรี จังหวัด นนทบุรี 11130 ติดต่อ 02-9851995
พ.ศ. 2553-ปัจจุบัน	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาวัสดุศิลป์ วิชาเอกประติมกรรม มหาวิทยาลัยมหิดล จังหวัดพิษณุโลก